

DOMBOK

NORRVIKENS FÖGDERI

1703

Från Ala:10 <i>Målen är onummerade. Jag sätter det nummer, som målen borde haft, men inom parentes</i>	VETTE
---	-------

Anno 1703 d: 19 Februarij höltz Ordinarie Laga Tingh med allmogen af Wätte härad på Kragenäs, närwarandes Cronones Befallningsman öfwer Norrwijkans fögderije Ereborne och Wällbetrodde Bengt Månsson på Wättelanda och de ordinarie häradetz Troowärdige och Eedsworne Nämbdemän som woro

Aff Wätte härad
Lyter Ollsson i Össby
Joen Hansson i Åmåth
Hans Simonsson i Sälten
Anders Andersson i Trija
Hans Mickelsson på Runöön
Joen Larsson i Kollekind

aff Tanums härad
Regart Tohrsson i Hougen
Hans Bryngelsson i Säm
Gutorm Gunnarson i Rångstäng
Gude Erichsson i Huggeby
Simon Olufsson i Calleby
Juhl Persson i Gursrudh

-----28 av mig numrerade mål och några uppbud -----

UTDRAG

Först uthlystes Tinget på wahnligt Sätt

Dernäst gjorde häradzhöfdingen sin uhrsäckt, hwarföre han denne gången blifwet förorsaaadh Låta Tinget för sigh gåå här på Kragenäs warandes des opassligheet som honom hindrar att Komma uth om sin stugu dörr, der till orsacken; hwilken hans urshäckt nogsampt både Cronones Befallningsman och hehla Nämbden wett och sedt hafwer wara sanfärdigt.

	<i>Om brev från guver-nören om vårdkasarna</i>	(1) S.dag föredrogh häradzhöfdingen Rätten och Tingssöckande allmogen hans Excell:ces Hr Gouverneurs och Ammiralen Siöbladz nådige bref af d: 12 Novembris 1702 der utj finnes reflecterat på skiähl hwilken häradzhöfdingen utj sin skrifwelssen andragit, så att för denne gången de af allmogen som violerat wårdekassarna måge förskonas för straff derföre. Men der hoos bijfaller hans Excellence att wid 40 Markers plickt, på Tingen må förbudas att ingen hädan effter till store eller mindre dehl må Någit af weden der ifrån förryckia: Hwilcket förbudh nu ibland allmogen offenteligen och allmenligen kundgiordes, hwar om Cronones BefallningzMan wid skattemöten och andra pubbligve sammankomster, jämbwähl Lofwade giöra allmogen kunnogt.
Kampetorp	Skee	(2) S.dagh: uplästes det högwördige Consistorij Gotheburgensis bref af d: 10 December 1702 till migh undertecknad, der uti på den inkombne häradz Rättens ransaakningh hållin wid sensta Wätthäradz Tingh, det tillåtas Erich Andersson i Kampetorpet att komma till Copulation och wigningh med Rangnilla Olufsdotter, den han förkringt (<i>Aé: här menas troligen "förkränt"</i>) hafwer 3 åhr sedan som hennes Man henne Malitiose hade desererat. Ty blefwo de nu förwijste till det wordige Predijcke Embetet, att Låta Copulationen för sigh gåå, thes lijckest blefwo de och för den orsaaken skuld förskonte för någon plickt uti wärdzligh måtto.
	<i>Framfördes en restlängd</i>	(3) Dernäst framfördes av Cronones BefallningsMan Wällbetrodde Bengt Månsson en restlängdh på dhe restantier, som pro A:o 1700 utj Wätte härad, äro innestående wordne ----- .osv
	<i>Upplästes utdrag om ödesmål</i>	(4) S.dagh uplästes ett Extract på de hemman som igenom ödesmåhl till skattewrack under Cronan ähro förfalldne, hwilcket Lijckaledes betygades wara sanfärdigt.

Ting den 19 februari 1703 i Kragenäs – fortsättning.

	<i>Allmogen fick besvara fråga om ståndspersoner</i>	(5) Dito blef af Cronobetienterna, som Cronones upbörd inhämta, granneligen efftersport, om här utj Jurisdiction Ridderskapet och adelen heller andra ståndzperssoner haft några private præceptores, som informerat deras barn, in A:is 1699, 1700 et 1701 hwilka fördenskull Contributionen af deras Löhningar bort betahla; men betygades af Nämnden och Tingssöckiande allmogen att slije perssoner här utj häradet, sedan Contributionerna påbudne blefwo, icke warit till finnandes.
	<i>Om jordbruksprodukters värde</i>	(6) Ytterligare tillspordes Nämnden, och Tingssöckiande allmogen, huru högt Jordebokszpertzedlarna pro A:is 1699, 1700 och 1701 af Cronones BefallningsMan blifwit upburne . Och bewittnades af dem enhälleligen, att berörde pertzedlar, effter wahnligheeten och den gamla jordebokszwärderingen sålunda ähro betalte, Nämbl:n 1 Tunna Malt a 3 dr Smt, Korn och Miöhl sammalunda 3 dr Smt, 1 lispund smör 9 mark smt, 1 skatteko 3 dr 12 /: och 1 fambn weedh 1 dr 16 öre.
	<i>Allmogen bevitnade att i ett brev från landskamreraren uppgivna personer var utarmade</i>	(7) Dito upwistes en LandzCammarerarens Högachtat Hr Hindrick Skarps, Cronobefallningsmannen Bengt Månsson tillskickad observation Sub. dato d. 29 Januarij 1703, uppå åthskillige af allmogen, här utj Wättehärad som medelst deras fattigdomb pro A:is 1698, 1699 och 1700 twänne och 3ne för en häradz ränta blifwit sammanskrefne, och en dehl för alldehles utharmade upförde: Hwilken Nämnden wid uplässandet bewittnade wara sanfärdigt i alla stycken, och att ingen som warit förmögen till berörde uthgiffts erläggande wid samma räntas påskrifwande, blifwit förskonter; utan hafwa de frammomskrefne? af de förflutne tjders swårheet warit så uthblåttade att de ingen dehl mehr förmått att åthgiöra, ähn dem påfördt är, så framt wid sina hemman skohlat blifwa conserverade.
	<i>Företeddes skrivelse från landskamreraren om vissa gjorda observationer</i>	(8) Då framtedde och Cronones BefallningsMan Wällbetrodde Bengt Månsson en ifrån LandzCammareraren Hr Hindrick Schraps, honom tillsändt antäckningh på åthskillige obsarvationer ----- osv
	<i>På fråga bedyrade allmogen att de fått erättning för skjutsningar och annat som skett under "Krigswässandet"</i>	(9) Sidst gjorde Cronones Befallningsman Wällb de Bengt Månsson den förfrågan till Nämnden och Tings söckiande allmogen, om någon af dem ifrån den tjd dätta oroliga Krigswässandet begyntes till durkemarker giort någon försträckningh med Persedlar in Natura, eller Skiutzningar, wijdare än den ordinarie durktågsgiården: och huru wjda sådant är dem wordit betalt! hwarpå swarades af Nämnden och all närwarande allmogen och under samma tjd, inga slijecke durckemarcker här igenom orten gådt: och derföre är allmogen med några skiutzningar eller pertsedlars uthgifwandes intet worden betungadh, wijdare än då de här stående Rotebåtmännen hem=Marcherat ifrån tågh: då Cronones BefallningsMan deras förplägningh och skiutz med Contante penningar, förnöyt och Clarerat.
Lunds Ödegård	Skee	(10) S.dagh framwijste Nils Hansson på Lundz Ödegård skinet af en gammal Wargh, som han skutit sidst i Januarij Månad innewarande åhr, för hwilket han effter Kongl. May:ttz allernådigste förordningh har af Cronones BefallningsMan i skattepenningar af de der till deputerade medel att undfåå 2 dr Smt.
Lien Daftö	Skee Tjärnö	(11) S:dag hade Cronones BefallningsMan Wällbetrodde Bengt Månsson inkallat Biörn Persson i Lijan för uthLänte penningar 20 rdr Courrent till Jöns Persson på Dafftö för hwilket intresse ingen 4de penningh eller Dragounehielp blifwit betalt sedan Dee blefwo påbudne, Parterne å både sijdor mötte, och Biörn Pehrsson erböd med Eed betyga, att han hwarken bekommit eller uthlänt samma penningar emot något intresse, hwilket Jöns Persson äfwen tillstodh och bekiände, Hwarföre det ey heller för något fruchtbart Capital erkiännas kunde.

Ting den 19 februari 1703 i Kragenäs – fortsättning.

Daftö Skee pastorat	Tjärnö Skee	(12) Cronones Ländzman Thomas Kiepp för Rätten framkallade Jöns Persson på Dafttö för det han olofl n igentagit någon pant som Ländzmannen hoos honom utexqverat effter een af häradzhöfdingen CederCrona afsagde och till Excecution remitterade domb af d: 30 September 1701, emillan Kläckaren af Skiee pastorat och bemälte Jöns Persson, som, när han war Kyrkiowärd, innehället Kläckarens bestådde Löhn, hwilken pant Ländzmannen deponerat hoos Jöran Biörnsson på Dafttö, hwaräst Jöns Persson den samma medelst föregifwande af Låhn till sig practicerat och sedan behållit; Resolutio. Jöns ansades att fullgiöra dommens innehålld, eller i widrigt fall undergå Laga Excecution: Kunnandes Tings Rätten honom med någon plickt icke beläggia såsom den der wäldsamligen berörde pant skall återtagit, emedan Jöran Biörnsson på Dafttö nu närwarandes tillstodh, det Jöns panten icke wäldsamligen igentagit, utan af honom Lånt hade till sitt nödwändiga bruuk.
Daftö	Tjärnö	(13) Tienstepigan Barbro Erickzdotter på Dafttö hade instämt sin huusbonde Jöns Persson på Daftö som slaget henne några blånader, för det hon skohlat wist sigh motwilligh i sin tienste, hwarom parterna här för Tings Rätten wänligen omsijder förlijcktes.
Nordby Sundby	Hogdal Hogdal	(14) Oluf Erichsson i Nordby , hade instämt Oluf Jörnsson i Sundby för 2 sättingar skylld, som den förra förmenar sig wara berättigad till utj Sundby gård men som till denna saakz afhielpande odelsbrefwen ey äro tillstädes som nödwändigt requereras till bewijs huru Oluf Jönssons faderfader Oluf Anundsson i Sundby kommit till att äga all denne Sundby gård, Dy uppskytz denne saak till nästa Tingh, då parterna inkomma skohla med dhe skiähl och odelsbref, som utj denne saacken till närmare upplyssningh och afhielpande tiena kunna.
Öddö	Tjärnö	(15) Aff Cronones BefallningsMan war instämt Tienstepigan Ingrid Jonsdotter på Öddö som framwiste för Rätten ett stycke Gull som warit en dubbel ducat, men icke fullwicktigh hwilken hon funnit förleden våras, om 7 dr Smtz wärde, hwaraf tillkommer Kongl May:tt de 2 Trediedehlarne, och finnaren den Trediedehlen 2 dr 10 2/3 /: Smt.
Pilegården Hällesmörk Lommeland Mällegården	Näsing Näsing Lommeland Näsing	(16) Clemet Tollesson i Pilegården med sin broder Halfward i Hällesmarck begiärde een Laga syn och dehlningh emillan Cronohemman Lommeland , Hällesmarcken skattehemmanet Mallumgård och förberörde skattehemman Pilegården, hwilken dem bejakades skohla skiee wid första Lägenheet och tillfälle i wederbörande CronobefallningsMans närwararo.
Nedanberg	Skee	(17) Öfwersten af Dragounerne Edle och Wällborne Hr Petter Weinholtz hade till --- osv <i>Aé: Målet avser Neunberg, som var anslaget som "Löhn till Öfwersten af Dragounerne Edle och Wällborne Hr Petter Weinholtz"- Gården hade 1702 till "hälfften alldehles ödelegat".</i> <i>Målet avslutas med följande.</i> Warandes ödesmålet i dätta hemman effter Nämbdens betygande icke flutit af Wällb:ne Hr Öfwerstens förwällande emedan det war allom kunnigt att Hr Öf:rsten altijd hafft fördragh i det Längsta med skatten uthan endast förorsackat af förra åboens Nills Halfwardssons stora fattigdomb, som när 1700 åhrs skatt war betalt nödgades gåå derifrån med Tiggarestafwen för medelst misswäxt och andra tillslagne olyckor; sedan hwilken tijdh derpå ingen åboe kunnat winnas, hwilket häradz Tingsrätten såsom ett sanfärdigt attestatum ey kunnat wägra medehla.

Ting den 19 februari 1703 i Kragenäs – fortsättning.

Hogdal Väster Norge Hogdal	Hogdal Hogdal	(18) Anders Hansson i Wästra Hogdahl bewijste med ett af sahl. Assistens rådetz i Norrge Wärner Nilsson uthgifne pantebref af d: 28 October 1694 att hafwa af honom sigh tillpantat 2 Tunnor skyld i Hogdahl , hwilka 2 T:r skyld han med Lijcka Panträttigheet Uppdrager sin yngste sohn Hans Andersson, som derföre skall draga honom pantepenningarne. EtthundradeFembtijo rdr i dansk Mynt eller 3 swänska Caroliner på rdrn beräknat, effter handhen: Hwilket blef Hans Andersson såsom ett bewijs öfwer ett slijkt weed hans faders träffat contract, på begiäran bewilliat att Extraderas.
Öddö Daftö	Tjärnö Tjärnö	(19) S:dag hade Cronones BefallningsMan Wällbetrodde Bengt Månsson för Rätten inkalla låtit Christen Halfwardssons på Ödöen för fierdepennings förtijgande af Intresset för 20 drs capital uthlänt af Sahl. Engebret på Ödöen till Jörgen Biörnsson på Dafftö emot gifwen Obligation af d. 9 Decemb: 1698; hwilka 20 rdr Corrent sedermera Ao 1701 d: 4 Majj arfwel n tillfallet Sahl Engebret Anderssons Barn, som nu äro denne Christen Halfwardssons stufbarn; så ehuruwähl uti sielfwa Obligationen icke föreskrifwes något intresse, icke håller är till dato något intresse för detta Capital betalt, utan penningarne warit utlänste allenast wid första Lägenheet att återbetahlas; Lijckewähl finner Rätten skiähligt att intresse för penningarne, sedan den tijden der blefwo arffalldne till dee omyndige Barnen måste betahlas med 5 proCento, hwaraf beräknas Kongl: Majj:tt och Cronan den på budhne fierdepennigan och dragounehjelpen in till des samma Capital blir återbetalt.
Eigst Nedre Daftö	Skee Tjärnö	(20) I Lijcke måtto hade Cronones BefallningsMan inkallat Lars Halfwardsson i Neder Eigst för intresses fördöhljande af 30 rdr uthestående Capital hoos Jöran Biörnsson på Dafftö emot gifwen Obligation af d: 11 November 1699; Lars Halfwardsson med Jören på Dafftö mötte, och den förre erböd sigh med Eedhegångh willia bedyra, det han alldrigh hwarcken fordrat eller fordra skall för samma Capital något Intresse, utan det samma bona Fide till Jörgen Biörnsson i des trångh förskutit; hwarföre och, som uti obligationen icke håller något intresse låfwas eller föreskrifwes; Kunde desse penningar ey heller för frucktbart Capital ansees eller och Lars Halfwardsson till någon fierdepennings afgift till dato, obligeras. Men der sålunda skulle att desse penningar Längre bli Utheståndandes, Lofwade Jörgen på Dafftöen derfore intresse med 5 procentum om året betahla, hwilket framdehles kan observeras
Holma Hessland Bratteberg	Skee Lur Lur	(21) S:dagh blef den twistigheeten emelan skattemannen (<i>Aé: Det står så</i>) Hollma och Hessland angående ägoskillnad differerat till att afgiöras på sielfwa twisteplatzen, så snart tijden och Lägenheeten det medgifwa Kan och Crono=BefallningsMannen Wällbetrodde Bengt Månsson fått tillfälle giöra sigh närmare informerad och saaken som han kommer att höras och swara utj för Crono Ödegården Brattebergh emillan desse twistande hemmans Ägor som belägen
Grålös Röd	Skee Skee	(22) Amund Ifwersson i Grålöes framträdde för Rätten och tillstod sigh med sina syskons jaa och samtyckie hafwa sålt och afhändt sin och sina sambsyskons Oluf Harald Ingrid och Jöran Ifwarssöners och döttrars effter deras Moder Marin Bryngelsdotter dem samtel. Erfweligen tillfalldne 1 3/5 Skruhl Skyld utj Cronohemmanet Rödh i Skiee socken till sin Sahl. Moders syskonnebarn Joen och Ammund Hanssöner i Rödh emot undfångne penningar 2 rdr Courrent å 6 mark på rdr beräknat i fullkommeligen Odes Lösen

Ting den 19 februari 1703 i Kragenäs – fortsättning.

Mällegården Norge Össby	Näsinge Näsinge	(23) S:dagh bewilliades Anders Lyttersson i Millangården uppå begiäran effter Laga upbudh och ståndt Skafft och Skiöttebref uppå de 2 Tunnor Skyld, som han effter ett å Tinge gifwet pantebref d:6 Februarij 1694 sigh tillpantat af sin Broder Ammund Lyttersson i Norrige boende emot, uthgifne pantepenningar 60 rdr Courrent eller 90 dr Silfwermynt hwaraf han betalt till sin Fader Lytter Ollsson i Össby för inrijckes boende 29 rdr och öfrige 31 rdr Courrent fördt uthhrijckes med sigh af Siättepenningen kommer att erläggias med 7 dr 24 öre Smt och betygade Nämnden att denna ägendomb icke Kunde högre Skattas än Anders Lyttersson den redan betalt hafwer.
Floängen Rävö	Tjärnö Tjärnö	(24) Joen Christophersson i FloEngen hade instämt för Rätten Engebret Ollsson på Räföen för ett obebyggt Qvarnefall som ähr tillhörigt förenämde Twänne hemman och på des grund belägin hwilket de nu willia bebyggia, men Kunna ey Komma öfwereens derom emedan Engebrät wägrar wara FloEng bönderna behielpeligh till byggnanden utan påståår att willia byggia sin qwarn ensamb. Dock emedan Förssen bewittnades wara för swagh till twänne Qwarnstädär. Resolverade tingsRätten i föllie af Swärgies Lagh och det 34 Capitel Byg B: LL: att FloEngs åboerna måge bebyggia qwarnförssen och der Engebret i Räföen framdehles will hafwa någon andehl utj den qwarnnen skall han då betahla till FloEngs åboerna deras Kostnadh, den de skiähligen bewisa Kunna sigh der på användt hafwa.
Tjärnö sn Nöddö	Tjärnö	(25) Sochneskräddare i Kiärnö socken Bryngel Andersson Lått uti Rätten exhibera en Obligation honom gifwen af Mattis Truhlsso på Nöddöhn d: 2 December 1702 uppå 50 rdr Courrent, hwar emot Mattis pantsatt till bemälte Bryngel Andersson 5 Sättingar Skyld des ägande Odehlsjord i Nöddöen. Hwilket fördenskuld till hwariehanda Creditorens säkerheet blef protocollo insererat.
Öddö Daftö Lien	Tjärnö Tjärnö Skee	(26) Anders Halfwardsson på Öddöen hafwer till Ländz updragit Jöns Pehrsson på Dafttö 30 rdr Courrent som Jöns Pehrsson här för tings Rätten tillstodh och bekiände sigh hafwa bekommit tijdh effter annan dels till skatten och dels till andra tarfwar, som han haft för nöden i förflutne swåra åhr och tijder, des utan belofwar Anders på Öddöen betahla till Biörn på Huusmans platzen Lijan under Skiee Prästegård de 20 rdr Courrent som Jöns Pehrsson honom är skyldigh emot hwilka 50 rdr Courrent Jöns Pehrssons hustru Anna Gunnarsdotter Lofwar Anders Ha/lfwardsson försäckran i des Erfwejord i Dafttöön, och att betahla på denna skulld effter handen hwad de förmå, hwar emot Anders Halfwardzsson ey prätenderar något intresse och samma Capital i 3 åhr hädan effter och ifrån denne Dato.
Hälle Össby Åmåt	Lommeland Näsinge Hogdal	(27) S.dagh beordrades uppå Hr InSpectoren Ereborne och Wällbetrodde Hr Lars Mourman begiäran igenom des bref af den 1 December Ao 1702, så och Tullenähren Wällachtad Erick Ollsson i Hälle ansöckiande Nämndemännen Lytter Olufsson i Össby och Joen Hansson i Åmåth att tillijka med Ländzmannen Wällachtat Thomas Kiäpp förrätta, en Lagligh huussesyn på de wid Hälle Tullplatz befintelige Tullbodh och flere tillhörige huus, dem Tullnähren Wällachtat Erich Ollsson en tijd innehafft och besuttit, noga observerades och i ackt tagandes hwad brist under hans besittningsåhr derpå kan finnas wara Tijmadh.
Blomsholm	Skee	(28) S.dagh. företogh effter han Excell:ces högwällborne Hr Gouverneuren och Ammiralen Siöbladz ancombne ordres de dato d: 12 Octobris 1702 skatteläggningen på Sättegården Blommers holm och des underliggiande Torp, och effter Landtmätarens Kussens Geomitrijske afmätningh och beskrifningh; samtpt flere producerade documenter, befant Tings Rätten som och des uttan noga war bekant om des beskaffenheet, att det ey kunde högre än till 3 hehla hemman skattläggias, som sielfwa skattläggnings instrumentet, hwilket till Gouvernementz Cantzelliet införsändes, bredare med alla sina omständigheete uthwijsar.

Ting den 19 februari 1703 i Kragenäs – fortsättning.

Buvall Långö Bodalen	Skee Tjärnö Lommeland	Uppbudh 4 Tolfftningar skyld utj Buwall opbudes för Söfrin Mattisson på Långöö 2 gen Emot dätta uppbud och vidare Lagligit förfarande här medh protesterade Cronones BefallningsMan Wällbetrodde Bengt Månsson förmählandes att skattejord äganderna desererat och öfwer gifwet denna sin skattejord, så att den intet kunnat med åbo besättias, för än som der å förmedlingh uthlofwas skulle. Altderföre håller han dätta hemman i anseende der till för Crono, så wida som skattjord äganderna icke wille sigh der till förståå, att utom förmedlingh här effter att erläggia till Cronan den skatt, som der af wanligen pläga och bör uthgå. Hwar öfwer Söfrin till nästa tingh sig förklara skall. Och in till des det skier, blifwa upbuden å desse 4 anstående och hämmade. <i>Aé: De övriga uppbuden gällde Boodahlen i Lommelands sn</i>
----------------------------	-----------------------------	---

Aé: Ovanstående visar samtliga mål i protokollet.

Från A1a:9	TANUM
------------	-------

Anno 1703 d: 25, 26 och 27 Februarij blef Ordinarie Laga tingh hållit med Allmogen af Tanumbs härad
uppå Kragenäs-----

-----29 mål och några uppbud-----

*Aé: Jag har inte skrivit av något från detta protokoll.
Ingemar Lantz har skrivit av hela.
Se mitt gårdsregister för hans material.*

Från Göta Hovrätt Volymbeteckning hos SVAR EVIIAABA:32 kort 1/2	BULLAREN o KVILLE
--	--------------------------

Anno 1703 d. 16 Martij, hölts ordinarie laga Tingh med allmogen aff Qwille och Bullarens häradher utj sin wahnlige Tingsstedh, giästgifwaregården Rabbalsheede, närwahrande Cronones Befalldningsman, Welbetrodde Bengt Månsson, sampt effterfölliande aff häradernes ordinarie eedsworne Nämbdemän som woro.

Aff Qwille häradh	aff Bullarens häradh
Knuth Hansson i Dahla	Gude Andersson ni Fagerhult
Erick Jonsson i Bottna	Anders Hansson i Fressland
Jacob Olsson i Dårfweland	Oluf Hansson i Sundzhult
Gunnar Olsson i Öffrby war borto och siuck	Assmund Knutzson i Säm̄b
Bengt Angrimsson i Leersteen war och borto och siuck	
Bryngel Pedersson i Sohlem war förrester til Giöteborg för sin angelägenheet skulld och under wägen hindrad af åwäder, att han i tijdh ey kunnat komma tilbaaka.	

-----14 onummerade mål-----

Sedan Tingsfreden på wahnligt sätt, efter hållin predijkan war uthlyster, föredrogs allmogen, hans Excell:ns
Högwälborne Hr Gouverneurens och Ammiralens Siöbladz nådgunstige bref af d. 12 Novembris 1702 -----osv

Aé: Jag har inte skrivit av något mera från detta protokoll.

Från A1a:10 Målen är onummerade. Jag sätter det nummer, som målen borde haft, men inom parentes	VETTE
---	-------

Anno 1703 d: 15 April blef Extra Ordinarie Tingh hållit utj Wättehäradh, på Giästgifwaregården Wijk, effter hans Excellences Högwällborne Hr Gouverneurens och Ammiralens Hr Erick Siöbladz ordres och bref af d: 9 Martij 1703, angående den wåldsamheet som Strandrijdaren Hans Ruus skall begådth uppå några Exsecutions betienter, som här nedan före bredare warder förmålt. Och hafwer härwid warit närwarande Cronones BefallningsMan Wällbetrodde Bengt Månson på Wättelanda, och effterföllande af Häradetz Ordinarie Nämndemän som woro.

Aff Tanumbs Häradh
Reggart Thorson i Hougen
Hans Bryngelsson i Säm
Guttorm Gunnarsson i Rångstång
Gude Ericksson i Huggeby
Simon Olufsson i Carleby
Juhl Pehrsson i Gursrudh

Aff Wättehäradh
Lytter Olufsson i Össby
Hans Simmonsson i Sältern

Anders Andersson i Trija
Hans Mickelsson på Runöön

-----3 av mig numrerade mål-----

Först uthystes på waneligit sätt Tingsfreden, och formantes parterna till att bruuka emot hwarannan all wederbörligh Moderation, utj tahl och gienswar.

Strömstad		(1) Sedan upplästes Hans Excellences Nådgunstige bref och ordres af den 9 Martij 1703, der utj Högt bemålte hans Excellence befaller, att ett Extra Ordinarie Tingh måtte anställas, öfwer det Hans Ruus wålldsamligen skall satt sigh emot Excecutions betienterna Crono Landzmannen Thomas Kiäpp och Nämndemännen och skadat dem med en yxa, när de honom för någon rest hemsöckte, påminnandes deriämpte att förbrytaren effter Kongel. placatet de Ao 1684 d: 21 Augustij, måtte anseder blifwa. <i>Aé: Hans Ruus bodde på Norrsidan av Strömstad och Thomas Kiäpp i Björneröd</i>
Strömstad Mällby Bojar	Skee Skee	(2) Dernäst efftefrågades af Cronones BefallningsMan och Nämnden om under stadens Strömstadz Jurisdiction de sortera, som boo på Norre sijdan om Strömmen eller älfwen, som löper igenom Strömstadh; Hwilkas huus på Fru Anna Bergengreens skattehemmans Mällby och Boyars ägor äro byggde. Hwar till swarades af Cronones BefallningsMan, att såsom desse huussen ähro byggde på Fru Generalskans skatte ägor, så gifwa de och på Landet sina Mantalspenningar, häradränta och mehra dylikt så och Lyda till Skiee socken och Kyrkia: och Sortera altderföre under Landträtt, såsom Constituerade utom stadzens Jurisdiction. betygade och Nämnden tillijcka med honom, att de Controversier, som folck der sammastädes boende, sig emillan hafft, tillförrenne här wid Tings Rätten blifwet deciderade; Men om några borgare der sammastädes ähro boendes, pläga de söckia hwar annan under tiden wijd Rådstugin och Exciperade intet Hans Ruus som der sammastädes boor, sielf emot detta Forum.

Extra ord. ting den 15 april 1703 i Vik – fortsättning.

Björneröd	Skee	(3)
Kollekind	Skee	Der effter framträdde LändzMannen Thomas Kiäpp i Biörnerudh i Skiee socken,
Grållös	Skee	och Nämndemannen Joen Larsson i Kollekindh , med skiutzrättaren Oluf
Uppsala kyrka		Andersson i Grållös , alle i samma socken boendes, och beklagade, huruledes de
Värmelands	Skee	under en Exsecutions förrättningh ähro af strandrijdaren Hans Ruus, utj des huus på
-platsen u.		Norre sijdan wid Strömstadh , swärligen öfwerfalldne, och en af dem sårat
Blomsholm		worden, hwilket sigh således effter deras berättelsse tilldragit, att den 4 Martij kom
Treje	Skee	Ländzmannen Kiäpp till Strömstad, att Låta der sammastädes af åthskillige
Skee kyrka	Skee	ståndzperssoner skrifwa utj en stambook hwad de gifwa wille till Upsala Kyrkias
Halden	Norge	reparation. Då hafwa dessa 3ne sigh med det samma in utj stranrijdaren Ruuses
		huus begifwit, och anmodat honom der till något gifwa. Hwilket Hans Ruus
		neekade, förmåhlandes att han der till reedan utj Kyrckian gifwit hade, effter sitt
		råd och Embne. Sedan berättade Ländzmannen att han sagt till honom: I åhren och
		saakfälte till 3 mark Smtz, för det I försummat möten eller stämbnarna till
		Mantalspenningarnas erläggjande, som blifwit hålldne utj April Månaden
		nästförledne år; dem måste I och nu betahla; skohlandes och han wist Ruus
		saakörs=Längden der uppå d: 26 September 1702, när de träffade hwarannan wid
		platzen Wärmeland under Blommers holm Liggjande, hwilken sådant innehölt.
		Men när Ruussen nu der om tilltaltes, hafwer han swarat, att han gifwer både
		Ländzmannen och den halfwa rdr den och den, och wille samma böter intet förnöia.
		blef han alt derföre förorsaadkh skrijda till Exsecution, sägiandes till Ruussen, will
		du intet betahla, så måste iagh på hans Kongel. May:ttz wägnar, och på min
		öfwerheetz skrijda till pantningh. Tough altså en Lijten teenskåhl utur hyllan, och
		fick den till siutzrättaren Oluff i Grållöös. Hwilket då Ruusen sågh, greep han till en
		yxan han hade utj en Klåfwa baak om dörren hängjande, och hyttade der med till
		siutzrättaren 2ne gånger, sägiandes; will du intet sättia skåhlen ifrån digh, så skall
		iagh, wijsa digh yxe wiggen. Då sprang Ländzmannen till, och tough utj yxen med
		Ruussen, och täflade med honom till des han fick yxen af honom, den han fick till
		siutzrättaren. Derpå sprang strax Ruussen till Klåfwan, effter en annan yx,
		sägiandes, den och den skall taga wed digh för pantande. Då tough åter
		Ländzmannen utj samma yxa med honom, men Ruussen wredh den så när utur
		händerna på Ländzmannen; och i det samma fick Ländzmannen på sin högra hand
		en Lijten reefwa, och på den vänstra 2ne. Då upsteegh Joen i Kollekind, som in till
		des sittit stilla på bänken, sägiandes till Ruus, betänken hwad I giören, och Låt
		Gudz anda regera Eder, påminna Eder, att wij intet ähro hijtkombne, till den ändan,
		att wij således skohla blifwa handterade. Tough så uti yxen med Ruussen, uti
		hwilken Ländzmannen hölt, och söckte till att taga densamma utur bäggies deras
		händer, på det ingen olycka skulle skiee, emedan han befrucktade sigh, att der
		Ruussen fått yxen utj sina händer, skulle han der med giordt en olycka på
		Ländzmannen. Och i det samma då de täflade med Ruusen, om yxan blef han
		skadad af densamma, utj sin högra handh ganska illa, så att han der af är till
		dödedagh en Lytter menniskia. upwijste och nu för Tings Rätten sin skada, som
		befantz wara ifrån främsta armliden, och nådde i det närmesta till peekefingren,
		hwarigenom seenorna till de 2ne millanfingarna, woro swärligen skadde, så att han
		dem intet röra kunde. I medlertijd dätta skiedde, kom Ruussens hustru in, och
		tillijcka med sin dotter tougo af Oluf Andersson i Grållös skåhlen, den han intet för
		dem kunde behålla, emedan han och hade yxan i handen, hwilken han intet släppa
		wille, sigh befrucktandes, att der Ruussen fått den igen, skulle han der med göra
		skada. När då Ruussen således mist de 2ne yxorna, sprang han till, och wille taga
		den 3die yxan; och då Ländzmannen det förnamb, tough han och den af honom, och
		gick sedan tillijcka med de andra sin wägh, behållandes alla 3ne yxarna emedan
		skåhlen war igentagin. När Nämndemannen kom uth på Gatan, wijste han
		Ländzmannen huru han war såradh, och öfwer sin olycka beklagade sigh högeligh:
		gingo sedan hwardehra in utj sitt qwarter, der de hade sina hästar; Joen till Pehr
		Kosters, der han blef förbundin af Kiöge Jönsses hustru, och Ländzmannen samt
		siutzrättaren till Jon Swänssons dijt Ruussen kom effter Ländzmannen skiählandes
		honom inne utj hans stugu, för Cronones tiuf och skiällm som många menniskior,
		och i synnerheet Joen Swensson Greges Skoomakare och andra flere hördt. begiärte

	FORTSÄTTNING på mål nr 3 vid extra ord. ting den 15 april 1703 i Vik. altderföre, att Hans Ruus måtte plickta: Imo för det han opponerat sigh Exsecution, 2do för den skada han dem tillfougat och 3tio ersättia Joen des Kostnadh på fälltskiäraren och annat, samt pro 4to för det han violerat dem såsom Exsecutions betiente, emot den protection, hwar utj Kongel. May:ttz placater des Exsecutions betiente tagit hafwer. Ytterligare inlade Ländzmannen 2ne Attestata: det ena uthgifwet i Strömstadh d: 4 April 1703, af Gunnar Joensson Skomakare, boendes på Norre sijdan wid Strömmen; Hwilken berättar utj samma attest, sigh nästförledne åhr in Aprili, hafwa burit ifrån Ländzmannen till Ruussen en stämbningh, der utj han Citerades till Tinget; hwar med han intyga wille, att föruttan det Hans Ruus nästförledne åhr, utj LändzMannens och Anders Anderssons i Trijas närwaro, effter Landzens allmenne seedwahna och wedertagne bruuck, är för försummande oppbördsmöten eller stämbnar offentligen i all Kyrkio allmogens åhöro på Skiee Kyrkiogård och TingsHougen de kalla stämbd, så har och denne till öfwerflödh, der tagit emot och burit till honom uti samma ährende den Expedierade skriffteliga, och af Ländzmannen, författa stämbningen; Hwar till dock Ruussen neekade. Den andra attesten war uthgifwen af Greges Erdtmansson dat: d: 4 April 1703 utj Strömstadh: Hwilken innehålt, att strax effter nästförledne Juhle hälgh hafwer Ländzmannen igenom honom Låtit Ruussen tillsägja, att han då woro stämbdh till sidstledne tingh uti Wättehäradh; det Ländzmannen berättade wara skiedt till den ändan, att han då skulle wijsa orsaaken hwarföre han intet wille de 3 mark Smtz böter betahla. Men Ruusen kom inte till Tinget och alt derföre blef strax der effter d. 4 Martj denne Exsecution förrättadh, hwar wid sigh tilldragit som förberördt är. Påminte och Ländzmannen Kiäpp, att Hans Ruus tillstår utj sin skriff till Hr inspect: Lars Mourman, dat: d: 5 Martij 1703, att han fått utj sin hand den stämbningh, som Gunnar Skoomakare wittnar om; ehuruwähl han der hoos föregifwer, det icke förr än d: 31 Junij skohla skiedt. Och begiärte altså, att han måtte utsägja på sin Ed hwad tijdh han stämbningen till Ruussen bar nästförledne åhr. Hans Ruus tillspordes, om han hade emot desse wittnen, något att skiähligen Excipera, han swarade, att han dem till eedgången intet admittera will, emedan de utj granlagit warit emot honom obilliga. Rätten frågade hwarutj det skulle beståå? Han sade, det är så en agg emillan dem. Greges swarade härpå, att han warit honom något för skooflickningar skyldigh och sedan när Ruussen burit till Greges wärcke, till ett paar skoor och ett paar tofflor, hafwer Greges det hoos sigh behållit, sägiandes, att enär han får af Ruussen, det han är till Greges skyldigh, då skall han få sitt arbetes wärcke eller arbete igen färdigt: Hwilken exception Rätten intet kunde upptaga för giltigh, att han iu derföre måtte till Eeden admitteras. Emot Gunnar Skoomakare, sade Russen omsijder sigh intet hafwa till Excipera. Aflade fördenskulld desse bäggie sin Eedh med hand å book, då sedan Gunnar Skoomakare berättade, som föllier, att han nästförledne åhr, på Skiee Kyrckiogårdh, hafwer tagit emot ett bref af Ländzmannen Kiäpp, till Ruussen, och skaffat eller flydt det utj Hans Ruusses huus och till hans sohn Elias. Och minte han icke wist tijden, men sade sigh mena det warit något förr än de begynt plöia. Mehr hade ey han här utj till att wittna eller berätta. Sedan förekom Greges Skoomakare och wittnade således, att första sundagen effter nästförledne trättonde dagh, sade Greges till Ruussen, att han war stämbd till nästa Wättehäradz Tingh, för saakörns innehållande, det samma hade och Greges hustru till honom sagt, Sundagen näst tillförrende. Och påminner Greges sigh grant, att det war för en Lijcka saack, som han sielf blef fördrad före; Ty Greges blef tillijcka med Hans Ruus och på samma gång, till 3 mark för tresko saack fällter. Än tillspordes Greges, om han war inne utj Joen Swänssons huus, när som Ländzmannen blef af Ruussen skiällter? Han swarade Ney, och sade att han då war på herregården Blommers holm, Omsijder inlade Ländzmannen Thomas Kiepp en attest, uthgifwen af Joen Swensson på Nordsijdan wid Strömstadh d: 2 April 1703, der utj berättas, att Ruussen utj hans huus kallat Ländzmannen Konungens tiuf och skiählm: Men sielfwa attestanten war intet tillstädes, och emot honom Exciperade Ruussen, sägiandes honom wara hans motståndare. Joen Larsson i Kollekind, inlade ett attestatum, af Oluf Allbrickzsson på Fredrickzhalld, dat: d: 28 Martij Stylo novo 1703, der utj han betyger att Joen warit hoos honom utj 12 dagar, och gifwet
--	--

	FORTSÄTTNING på mål nr 3 vid extra ord. ting den 15 april 1703 i Vik. honom derföre utj Kostepenningar 8 öre Smt om dagen, utj swenska penningar, som giör 3 dr Smt; Sammaledes inlade han ett annat Attestatum af Pehr Mickelsson Struue? Borgare på Halld uthgifwet d: 18 April Stylo Novo 1703, der utj han betyggar, att Joen Larsson warit hoos honom utj 3 weekors tijdh, och om weekan gifwet honom 1 dr Smt utj danske penningar, som giör uti swänska penningar 13 mark Smt, Nock hafwer han Kåstadh der utom i öhl och Lijtet brännewijn, under sin sweeda och wärk, så att hehla Summan blifwer 3 rdr 3 ort, utj danska penningar, som giör utj swänsk Mynt 7 dr Smt 4 öre. Framwijstes och ett bref af fältskiähraren på Fredrickzhalld Mäster P: Hagen, dat: d: 18 April 1703, Stylo novo; hwar utj han fordrar utj Bordskiährare Lähn för det han läckt Nämbdemannen Joen Larsson i Kollekind, 10 rdr i danska penningar, som giör utj swänska 12 och en half rdr, dem han begiärrar att Cronones Befallningsman, wille honom förhielpa till att undfåå. Emot denna deras gjorde berättelsse protesterade Ruussen, förmählandes den intet wara med sanningen ehnligh, utan togo dhe sielfwa yxerna, och när som Kiäppen togh den tredie, skall han Ruus då sagt, du må saakta unna migh en att hugga weedh åth migh med, du hafwer öfwerenogh pant ändå för 3 mark, hwar med som han intet kunde winna hoos Ländzmannen, så kommo de till att ryckas om yxan, och Joen skulle skillia dem åth, och bar ey bättre till, än att både Joen och han Ruussen finga skada sigh. några skiählsord kastadh på Ländzmannen, förneekade han, men sade om det skulle bewijsas så skiedt wara, då är det sigh tilldragit af en hastigheet, han weet med Ländzmannen icke annat än ära och godt, Sammaledes neekade han sigh sedt någon domb, hwar effter de 3 mark skulle Exsequeras; så och att Ländzmannen wijst honom någon saaköresLängdh, der på han warit annoteradh. Här på inkom Hans Ruus, med en Exception, den han sielf underskrefwit, men sielfwa inlagan sade han att stadznotarien P: Cornelius Blommendahl åth honom skrifwit, der utj han förmähler att alldrigh bewijsas skall, det han med hugg och slagh öfwerfallit Ländzmannen Thomas Kiäpp, och Joen Larsson i Kollekind, sampt siutzrättaren Oluf Andersson i Grållös, utan att de d: 4 Martij sidstledne, giordt på honom en wähladsamb och otillbörligh Exsecution; 1mo emedan som han alldrigh warit Lagl. stämbd till Tinget, d: 7 Majj 1702, och der af icke heller weetadt, förr än som han uthlöst Extractum protocollit utj desse dagar, 2do skall icke häller bewijsas, att några uppbördzmöten warit honom kungiorde, eller publicationer, af Predijckestohlerne eller Kyrckiowallen utj Strömadh afkunnade, der han för Tull Contoiret skulld, dageligen måste uppwackta; och altdreföre der gåår till Kyrkia och ingen annorstädes; och kan altså intet wetta, hwad som skier på Landet. 3tio är det undersampt hwarföre Mantalspenningarna icke blifwit af hans Löhn såsom andra Crono och Tullbetienters, uttagin: derföre omöieligen skall annat kunna wara, än att sådant af hatt och afwundt emot honom skall wara skiedt. 4to Kan han intet oförgripeligen förståå huru det kommer öfwereens med Kongl. May:ttz Exsecutions stadga af d: 23 September 1694, att för 24 /: Smtz Mantalspenningar, 24 öre Smtz böter, blifwa skohla ut Exseqverade: ehuruwähl desse Mantalspenningar, woro utaf honom riktigh 10 Månader föruth betahlte, som Copia af qvittanset skall uthwijsa: Hwilket så Lyder, att Ruus d: 11 Majj 1702 betalt ett Mantahl med 24 öre Smt. 5to skohla desse så sielfwa kallade Exsecutörer icke haft någon domb att upwijsa, eller påskriffit till Exsecution, som han gienast begiärt see; att han måtte wetta, hwarföre han skulle Exsequeras; men ey fått sådant see, utan Ländzmannen sagt att han Lijcka fullt skulle Exceqvera: der Lijckwäll ingen Exsecution kan skiee, der ingen domb är, eller någon Rättz befallningh. hwarföre han ey kunde tyckia, eller wetta annat, än att de af egen Myndigheet, med största ijfwer till greepo och Lijcka som wille beröfwa hans fattiga huus: borttagandes 3 stycken yxar, till 24 öre Smtz Exsecution. 6to Synnes orimblig, att Ländzmannen Kiäpp, som iämpte Nämbdemannen Anders i Trijan, betygadt, att han war Lagl. stämbdh, hwilket dock störste osanningh, wara skall, både skulle kunna wara delator och Exsecutor. Altså emedan han utom alt laga procedere och medfart, såsom alldehles omciterad och ohördt wordet handteradh, och desse hans wederdehlemän, sålunda honom utan all fough och skiähl, twärt emot Kongel. May:ttz Allernådigste Exsecutions stadga, af d: 10 Julij 1669, och
--	---

	FORTSÄTTNING på mål nr 3 vid extra ord. ting den 15 april 1703 i Vik. den 30 §: med Exsecution öfwerfallit och graverat: beder han att Tings rätten wille befrija honom ifrån de 3 Marker Smtz böter; och att honom de frångagne yxar måtte restitueras, samt plickta för deras ohemuhla hanterande, och tillfougade oförrätt i hans huus. Såramåhlet som de willia tilläggia honom, dem gifwit, beder han att de måtte bewijsa: Och som de sielfwa tagit yxarna, och dem behållit, så beder han att dee måtte för den skada, som der af skiedd woro plickta: Skohlandes de men icke han, haft utj skafftet, och då han gripit effter bladen, blifwit af dem skurin utj sin högra handh, att des ena finger är alldeles Lamb påståår altdersföre, att de måtte plickta, och omgiälla honom hans Lijdna skada, tijdzspillan och Rättegångs omkostningar, effter hans Räckningh samt och att desse 3ne hans contraparter, icke måtte tillåtas, med hwar annan att wittna såsom Lijcka dehlachtige, i saaken, hwar emot han qvam Solermissime protesterar, bijfougandes sin Expense och skadeståndz Räckningh, sigh bestijgande till 21 dr Smt 4 öre. Cronones BefallningsMan Wällbetrodde Bengt Månson, upwijste mspto Wällbetrodde Lars Mourmans bref af den 6 Martij 1703, hwar utj han för Ruussen intercederar, begiärandes det wille han denna saaken intet wijdare Låta komma. Badh och Hans Ruus offenteligen dock munteligh, att hans Contraparter, samt och Tingsrätten wille låta honom niuta nådh i stället för Rätten. Tingsrätten frågade altdersföre, huruledes eller hwarföre han beder om förskoningh, enär han en så swår och widlöfftigh uthseende inlaga Låtit författa ? Han swarade att han i afftons fick denna skrifften, och kan intet Låssa eller förståå denn samma, och icke heller har Notarien Blommendahl den läsit för honom, utan hans unga sohn Elias, men det war icke med något beskiedh; han beder att den skrifften intet måtte imputeras honom, han seer der utaf, att emedan han sielf varit gahlen, så söckia de till att giöra honom gallnare. Han will med den skrifften intet hafwa till att giöra: Han som henne skrifwit, må sielf för henne swara, han beder tings rätten och sina Contraparter om förlåtelse. Rätten tillsporde Thomas Kiäpp, om han kan och will till Morgon beswara denne skrifften och framskaffa sina wittnen, om siällsorden. han swarade sig intet kunna sina wittnen der om införskaffa, förr än till näste ordinarie Tingh, der till han begiärte dilation. blef altdersföre TingsRätten förorsaakadh, förunna honom delation till nästa ordinarie Tingh, sina åberoppade wittnen om siähls orden att framskaffa, då Tingsrätten dänne saaken will åter företaga, och giörligast söckia till behörigt sluth att förfordra. I medlertijdes belofwades och Ländzmannen enär han sådant äskar, Communication af denna Ruussens inlaga på det han och då sigh der öfwer utj alla måhl måtte kunna förklara. <i>Aé: Mourman var tullinspektör i Strömstad och bör ha varit strandridarens lokale chef.</i>
--	--

Aé: Ovanstående är det kompletta protokollet

Från Ala:9	TANUM
------------	-------

Anno 1703 d: 25 Maij blef Ordinarie Laga Tingh hållit med Allmogen af Tanumbs härad å wahnlig Tingstad giästgifwaregården Heede-----

-----7 mål och några uppbud-----

*Aé: Jag har inte skrivit av något från detta protokoll.
Ingemar Lantz har skrivit av hela.
Se mitt gårdsregister för hans material.*

Från Ala:10 <i>Målen är onummerade. Jag sätter det nummer, som målen borde haft, men inom parentes</i>	VETTE
---	-------

Anno 1703 d: 28 och 29 Maij höltz Ordinarie Tingh, med allmogen af Wättehärad, å wahnlig Tingstad Giästgifwaregården Wijck: närwarandes Cronones BefallningsMan Wällbetrodde Bengt Månson på Wättelanda; och häradetz eedsworne och troowärdige Nämbdemän som woro

aff Wätte härad

Lytter Olufsson i Össby

Joen Hansson i Åmåth

Hans Simonsson i Sältern

Hans Mickelsson på Runöön

Anders Andersson i Trijan

Joen Larsson i Kollekind

aff Tanumbs härad

Regart Tohrsson i Hougen

Gude Erichsson i Huggeby

dy öfriga föreburo laga

förfall af deras antijd

-----26 av mig här numrerade mål och några uppbud -----

UTDRAG

	<i>Längder lästes upp</i>	(1-3) <i>Aé: avser uppläsande av olika längder</i>
	<i>Upplästes notifikation om ekesträd</i>	(4) Dito uplästes Kongel. hofrättens notification af d: 6 April 1703 om Kongel. Senatens resolution angående det den Exception af RijsEek, icke bör gälla för förbrytaren när någon ung och växterligh Eek afhuggas: så och angående att ingen Eek allenaste derföre må afhuggas, att han står på åcker eller äng.
	<i>Upplästes notifikation om plantering av ekar</i>	(5) Dito oplästes Kongl. Hofrättens notification af d: 6 April 1703, af Kongl. Senatens resolution, att de som försummat plantera unga Eeker i stället, för dem som de Lofligen eller oloflige hugget eller skadat, skohla hädan effter derföre plickta effter skougs ordningen de Ao 1664 § 1.
	<i>Upplästes notifikation om "förswars- Karlar"</i>	(6) Dito uplästes Kongel. Hofrättens notification af d: 10 Martij 1703, angående det inga förswars Karlar skohla hoos något stånd Lijdas, som icke äro ens Lagstadde tienare för löhn, skohlandes och inga flere slijke förswara, än som förige Kongel. förordningar innehålla och medgifwa.

Ting den 28-29 maj 1703 i Vik – fortsättning.

Hee Liveröd Hjältsgård Skånim Massleberg	Skee Skee Skee Skee Skee	(7) S.dag förklagades drängen Assmund Halfwardsson i Hee i Skiee socken af Cronones BefallningsMan Wällbetrodde Bengt Månson angående han den helige första pingesdag sidstledne skall begådt slagsmåhl med sin Moderbroder Erich Assmundsson i Lifwerud. Erich i Lijfwerud framkom, och berättade att Assmundh, tiennandes hoos sin Modersyster i Heede, war drucken och begiärade att spelemannen wille gifwa honom en dantz: derpå han swaradt will du gifwa migh en styfwer så skall du bekomma: och har Assmund med detsamma swurit. Då har Erick som war utj Giällsgård hoos sin dotter Britta och Mågh Mickel i Giällsgård i Barns öhl, sagt till honom, swärg inte min sohn: och det har Assmund förtrutit, så att han tagit till en kanna och der med stödt Erich för Näsan så att han blött. Assmund kunde här till intet neeka, men sade sigh warit öfwerlastadh, så att han intet weeth hwad som han giordt eller talt. Ytterligare anklagades Cronobåtzmannen Swen Hwalfisk som tiener för Giällsgård, att han warit samma dagh utj slagsmåhl med Assmund: hwilket Hwalfisken tillstod wara skiedt, af orsaack att han lade sigh utj förswar för Erich i Lijfwerud, och då han Assmund det sågh, tough han honom utj håret. Hwar på de rååkade med hwar annan uti hårdragande, Assmund swarade att han af Hwalfisken fått ett stort sår utj hufwudet: Hwilket han framwiste och war ett qwarteer långt, hwilket han således undfick, att då Hwalfisken hade honom utj hååret, föll han omkull, och hade sigh stödt emot spisen, och fått dätta såret; tillstod dock sigh ey mehr än 8 öre Smt, kostad på plåster till såretz läckiande, och sade sig Lijckwähl alt sedan giordt sitt arbete dageligen, Hwalfisken förmente att han Assmund igenom hans eget wällande denne skadan fått och påstodh, att emedan hehla giästebudzLaget skall söckt taga fred, det de andra som togo fred warit orsaak till hans såramåhl så wähl som hann. Dock befantz att der ey då warit flere Manfolck enne, än Erich och Gude i Lijfwerud, Oluf i Skånhem och Lars i Masslebergh som alla woro swågrar af hwilka ingen satte sin finger på Assmund mehr än som Hwalfisken, och wille fuller Oluf i Skånhem skillia desse åth, men det skiedde sedan som Assmund fått skadan. Igenom dätta klagade Befallningsmannen att Erich i Lijfwerud och Assmund kommit till försumma gudstiensten annan dag och 4de dag pingst och der på fölliande bönedagh. Resolutio: TingsRätten finnar skiählgt effter den 10 p:ten utj Kongel. May:ttz allernådigste förordningh om Eder och Sabbatzbrått, drängen Assmund Halfwardsson i Hee för begångin otillbörligheet på den nästförledne helige pingesdag igenom dryckenskap och begångit slagsmåhl, saakfälla till sina 5 dr Smt, skall han och theslijckest effter 13 Capit: Såram.b: LL: med will plickta sina 3 mark Smt för det han utj Giällsgård slagit Erich i Lijfwerud med ett stoop för näsan, att han blödt. Sammaledes skall och Cronobåtzmannen Swen Hwalfisk plickta effter högst bemålte Kongel. förordning 5 dr Smt för begångit slagsmåhl uppå den hellige pingesdagen med förberörde dräng och des utan för det stora sår han gifwet Assmund i hufwudet igenom det han honom omkullslagh emot spishellen plickta effter 10 Cap: Såram.b.LL: m.w. 6 mark Smt och der hoos såsom bäggia desse hafwa dragit hwar annan utj hååret plickta de bäggie, hwardera sina 6 mark Smt effter 12 Cap. Såram.b.med willia. St..?
--	--------------------------------------	---

Ting den 28-29 maj 1703 i Vik – fortsättning.

Mällby Skee prästgård	Skee Skee	(8) S.dag framstältes för rätta hustru Anna Swensdotter i Mällby i Skiee socken som angafz af Kyrkioherden Hr Fredrick i Skiee för det hon utj sängen hoos sin man ligiande hafwer förqwaft sitt barn. 3 weekor före Philippi Jacobij dag, hwilket som hon tillstod skiedt wara. och att det varit Lefwandes när hon somnade, men Lijckwähl dödt när hon wacknade. så badh hon med gråtande tårar, att hon måtte komma till att uprättas igen ifrån sin stora sorgh och bedröfwelse hon war kommen utj. Hon sade och att barnet varit tillförenne utj 3 ell:r 4 dagar siuckt af bröstwärk, och när hon då olyckeligen lagt det hoos sigh, och hon wacknade war dat dödt, så att hon intet wett om hon med sina armar eller laakenet qwaftt det samma, eller sielfwa siucdommen; Men barnet Lågh på hennes bröst när hon wacknade och war dödt; förmenandes hon att hon är till denne olyckan intet wällande. Resolutio: TingsRätten pröfwer för billigt och rättmäktigt att förwijsa hustru Anna Swensdotter i Mällby i Skiee socken, till det Erewardige predijkoEmbetet, att ställas under uppenbara kyrkioplickt. för det hennes barn 3 weekor för wälbormässe är funnit förqwaftt och dödt, utj hennes sängh och på hennes bröst, som då det dijt lades war wid Lijfwet; och det i anledningh af 3 Cap: 13 p:ten utj Kl. May:ttz kyrkiolagh. Men hennes Man Lars Hanson ibidem blifwer för kyrkioplickten förskonadt. emedan hustrun sielf tillståår att det utj hennes fambn och på hennes bröst är befunnit dödt.
Skee prästgård Skogen Frässe u. Blomsholm Tjuveröd Strängen Udden Norge	Skee Skee Skee Skee Skee	(9) S.dagh anklagades af Kyrkioheerden Erwördige Hr Fredrik Bagge utj Skee , Joen Persson på platsen Skougen Frässe under Blommers holm. Siuhl Toresson i Tiufwerud och Oluf Andersson i Strängen för det de tagit till sigh deras Fästemöer och hållit med dem huus denne Wären och äro 2ne gånger af Predijckestohlen åthwarnade, att der med afståå, men hafwa det icke wehla åthlyda. begiärte altderföre att de måtte afstraffas effter Kyrckiolagens 15 Cap: 17 p:ten. Joen uhrsicktade sigh att han intet hade något folck utj tiensten, hwar med han kunde föreståå sitt huus hålld, och sade att han derföre tagit sitt qwinfolk Rangnil Bryngeldotter till sigh, wid Påsketijden att hielpa honom till försyna honom med matt reedande, och enär han förnummit att det intet kunde tillåtas, att hon skulle hoos honom wara, förr än han blefwo wigder, har han henne nu reedan ifrån sigh dimitterat. Sade sigh fuller intet ännu wara wed henne troolofwad, men dock willia med henne byggia Eckenskap. Siuhl Toresson i Tiufwerud berättades af Nämbden hafwa skaffat sitt qwinfolk Ingrid Erichssdotter utj Odden från sig reedan för en tijd sedan hem till hennes föräldrar. Oluf Andersson tillstodh sitt qwinfolk som är barnfödd i Norriet Anna Böriesdotter ännu hoos honom wara. Kunnandes han henne intet dimittera emedan det är lyst för honom, uttan will han fodersambligaste komma till wijgning, tillstodh dock att hon varit hoos honom sedan 14 dagar före påsken. Resolutio. TingsRätten fan skiähligt wid 40 mark Smtz wijte förbiuda Joen Pehrsson på Skougen att hafwa sin fästeqwinna hoos sig förr än han blifwer wijgder wid henne i anledningh af Kongel. May:ttz Kyrckiolagh. Och såsom Oluf Andersson i Strängen ofördröieligh inom 8 dagar Lofwer fullkombna sitt gifftermåhl medh Anna Böriesdotter så kunde TingsRätten der wid intet wijdare giöra: Siuhl Toresson blef och för plickt förskonat, effter han reedan bewijseligen hade skaffat sin fästeqwinna ifrån sigh.
Skee kyrka	Skee	(10) Dernäst föredrogh kyrkioherden Hr Fredrick Bagge, att han begiärer till att wara uhrsäcktad, om honom någon tahlan skulle påbringas, för det Kongel. May:ttz förordning om skougsEldar och flere slijke, intet kunnat utj hans församblingh åhrligen komma till att uppläsas emedan sådane acta af hans antecessore, intet åhro honom Copialiter eller in originali Lembnade. Hwarpå Tingsrätten Lofwade att på begiäran, han skall der af utur häradz kijstan niuta Communication, då han betahla will den som dem warder af skrifwandes: på minte och att sådant hädan effter ingalunda, må å sijdan sättias, emedan slijcka Kongel. Förordningar åhrligen böra allmogen till rättelsse uppläsas af Predijckestohlarna. <i>Aé: Fredrik Bagge var kyrkoherde i Skee</i>

Ting den 28-29 maj 1703 i Vik – fortsättning.

Tjärnö kyrka Saltö Öddö	Tjärnö Tjärnö Tjärnö	(11) S: dag blef Kyrkiowärden för Kiärnö Kyrkia . Assmund Jöransson på Saltö dimitteradt ifrån Kyrkiowärdskapet det han uti 3ne åhr förestådt; och der till hafft sin mågh Mattis Andersson sigh till hielp. Och emedan icke mehr än en Kyrkiowärd der till behöfwes, blef uti hans ställe Anders Halfwardsson på Öddöön utsedder, hwilken alt derföre om Kyrkiones angelegenheeter hädan effter måste taga sigh en skiählig omsorgh.
Massleberg Norge	Skee	(12) Därnäst förekom Lössa Qwinfolket Giertrud Andersdotter utj Massleberg och anklagades af Cronones Befallningsman Bengt Månsson för det hon begådt Lägersmåhl med en dräng benämb Christen Swensson, hwilken sedermerhra är till Norriet aflupen för denne giärningen; Hafwandes denne Karl och så sigh inlåtit med ett annat qwinfolck i Massleberg benämb Karin Hansdotter i Lägersmåhl, hwilken sedan i Lijcka måtto afgången är till Norriet. Kyrkioheerden i Skiee Erewördige Hr Fredrick Bagge berättade att denne Christen warit hoos honom berättandes att han wille henne Giertrud äkta, och att hon under ächtenskaps Lofwen den han henne gifwet, blifwet förkräncker. Skohlandes han sagt för Hr Kyrkioherden, att så snart han kommo igen ifrån sin fader uti Swenby socken uti Gunnerrud boende i Qwille härad, då will han fullborda ächtenskapet: Men strax effter han dätta sagt för Hr Kyrkioherden rymbde han sin wägh åth Norriet. Giertrud förmente att hon kan få wittnesbörd af Anders Ollsson i Massleberg och Anders Andersson ibidem, att föreberörde dräng h lofwat henne ächtenskap: Omsijder förebrackte och Giertrud Andersdotter utj Masslebergh de 2ne wittnen, som skohla bewittna kunna att Christen Swensson som henne förkränkt, Lofwat henne ächtenskap, och att hon igenom sådan Lofwen är af honom worden förnedradh begiärandes att de måtte afhörde blifwa; warandes Anders Olsson i Masslebergh den ena och den andra Anders Andersson ibidem af hwilka den förra effter aflagd Eed, och undfängen förmaningh, att sägia sanningen, berättade som föllier Nämbl. att han warit utj arbetzlagh med Christen för 3ne åhrs sedan, och då hafwer hans granne Lars frågat honom skiäptewijs, om han wille hafwa den Enkan Giertrud Andersdotter i Masslebergh: derpå han swarade, intet döllandes derföre, att han henne ächta wille allenaste han kunde hafwa någon Lägligheet till att föda sig uppå. Och dätta tahlet hörde han wäll 2 eller 3 gånger af honom, när der om kom till att tahlas och snackas. Der näst inkom Anders Andersson i Masslebergh hwilken effter undfängen admonition och förmaning om Eedens wiktigheet, den med hand å boock aflade och sedan wittnade således, att nästförledne Wintertijd, förr än som det blef uppenbarat med Christen Swensson om des lägersmåhl med den andra konan, hafwer Christen sagdt, då Anders war utj arbetzlag med honom, att han wille ächta denne Enkan hustru Giertrud, dän då reedan war af honom hafwande: och på dhet willkohret är hon aff honom blifwen frucktsam, hafwandes Anders fått tilfålle att fråga derom effter dhet då war blifwet kunnogt att hon Giertrud Andersdotter af honom war blifwen hafwande:, då han sig utlåt tit på Anders Anderssons frågan som han tillförenne berättadt hafwer. Resolutio. Såsom det är för Tings rätten intygadt, så wähl igenom Erewardige och högwällärde Hr kyrkioheerdens i Skiee giälld Hr Fredrick Baggerj berättelsse, som och der iämppte igenom 2ne eedeliga wittnens gjorde wittnesbörder, att den för en kort tijd sedan, den till Norriet afrymbde drängen ifrån Masslebergh Christen Swensson, hafwer uppenbarligen bekändt, det han wehlat byggia Ektenskapp med Enkian hustru Giertrud Andersdotter i Masslebergh, igenom hwilket Löffte hon är af honom Lockat till Lägers måhl, der af hon nestförledne d: 27 April födt barn: hwilket sitt Löffte, han dock icke med Kyrkiones Ceremonier fullkombnadt hafwer, utan henne öfvergifwet, och rymbdt bort till Norriet. Altderföre pröfwar Tings Rätten skiähligt, det bör berörde Enkian hustru Giertrud effter 15 Capitel 14 p:ten utj Kongel. May:ttz publicerade Kyrkiolagh, som förmähler om trolofningar och ächtenskap, niuta Lijcka Rätt, som hans trolofwade fästemoö, willandes Tings Rätten när han återkomma kan till fullo honom

		FORTSÄTTNING på mål nr 12 vid ting den 28-29 maj 1703 i Vik fullkombna hwad han Lofwad hafwer eller och effter Kongel. förordningar för hans mootwillige desertion, beläggia honom med det straff som Kongel. May:ttz förordningar medgifwa och förmå, I medlertijd hänwijses hon hustru Giertrud till det Erewördige prädjicko Embetet, att på behörigt sätt Låta henne komma till att tagas i Kyrkian och sedan församblingens frijheet åthniuta.
--	--	--

den 29 Majj

Hedängen Torgonö Kyrkosund Strängen Salen Ornemark	Skee Tjärnö Tjärnö Skee Skee Norge	(13) S.d: förekom, sahl. Gude Haraldssons efterlefwerska hustru Böritt i Heedängen och des stiufohn Oluf Gudesson i Torgunöön föredragandes, att hennes sahlige Man länt af Per Bryngelsson i Kyrkiosund 60rdr Courrent, Anno 1699 d: 18 Januarij, som handskrifften uthwijisar, och dem uthlagt på 1/2 gården utj Odels hemmanet Strängen, för sin syster sahl hust. Barbroo Haraldzdotter och hennes man Halfward Joensson, emedan hennes Man Halfward Joensson war dertill odelsman: begiärandes alt derføre nu att Pehr Bryngelsson måtte derføre taga sin betahlnigh af Sahl hustru Barbrooes Sohn. Sören Joensson som nu beboor samma halfwa gård utj betahlnigh, eller och sin betallningh taga af någon annan Man som på jorden will försträkia penningar. Pehr Bryngelsson swarade sigh willia hafwa igen sina penningar och ey Kunna befatta sigh med jorden utan wara tillfredz hwem som honom sina penningar betahlar. Sören beklagade sin oförmögenheet, att han intet hafwer penningar, men begiärte tingsrättens tillåtelsse, att få uplåna dertill penningar af Anders Andersson i Sahlen, hwilken nu war tillstädes, och lofwade sigh willia besträckia Sören så många penningar som han kunde betahla Pehr Bryngelssons i Kyrkiosundh fordran med. Pehr Bryngelsson tillspordes, om han will antaga Anders Andersson för denna skuldens betallningh godh och hålla sigh häreffter till honom om sin betahlnigh och Lembna Sahl Gude Haraldssons hustru och barn otilltalte. Derpå Pehr Bryngelsson swarade jaa. Anders Halfwardsson som war nästa odels man hertill war och tillstädes: och tillspordes om han wille lössa denna Odelsjorden till sigh. Hwartill han swarade, förwägrandes sigh, emedan han dertill ey är stadder wid medel; altså lade Anders Andersson i Sahlen nu fram penningar för Sören Joensson 90 dr Smt eller 60 rdr Courrent dem Pehr emottough och begiärte alttderføre Anders i Sahlen att niuta förberörde halfwa odelshegman Strängen utj förpantning, och derpå undfå pantebref: Försträckiandes han till Sören i Strängen samma penningar å 6 pro Centum åhrligen. Resolutio. TingsRätten Kunde ey förwägra Anders Andersson i Sahlen panterättigheet uti halfwa Odels hemmanet Strängen för 60 rdr Courrent till des han berörde sina penningar, dem han Sören Jonsson i Strängen försträckt igen bekommer; hafwandes och Sören belofwat åh/r/ligen så Länge penningarna äro borto erläggia till Anders Andersson i Sahlen interesse å 6 proCentum för de förberörde 60 rdr, som Anders till Sören försträckt, hwar med Pehr Bryngelsson i Kyrkiosund är worden förnögder, hwilken till dätta halfwa Odels hemmanetz utj Strängen inlösen, till Sahl Gude Haraldsson desse 60 rdr Ao 1699 d: 18 Januarij uthlänt hwilken åter igen der med för sin syster hustru Barbro Haraldzdotter i Strängen Sören Jonsson Moder berörde Odels jord inlöst hafwer: effter hwilkens död Sören den samma fått utj possession. Och blefwo nu Anders Andersson i Sahlen till des Större säckerheet här uppå, Lefrerade Sahl Halfward Joenssons där å undfångne Kiöpebref af Kyrkioherden i A/Ornemark? i Norriet Hr Peder Krough d: 12 Martij Ao 1667 och der hoos Tings Rättens derå meddelte confirmation d: 23 Aprilis samma åhr, samt och Sahl hustru Barbro Haraldzdotter i Strängen undfångne domb Ao 1699 d:2 Majj der utj hon emot Simon Hansons söckta Lössen på denne halfwa gård utj Strängen, blifwer wid des besittiande och Lössen conserveradh.
---	---	---

Ting den 28-29 maj 1703 i Vik- fortsättning.

Salen Hogen Nösteröd	Skee Skee Skee	(14) S: dag upwijste Joen Assmundsson i Sahlen ett qwittobref, han under Befallningsmannens Wällbetrodde Bengt Månssons egen hand, dat: d: 30 Octob: 1702. hwar med han wille bewijsa, att han till sin syster Anna Jonsdotter nu för tijden tienande i Hougen i hennes effter fader och Moder sampt systrar Angjärd och Marit effter Klara Skiffesbref undfångne arf sikh belöpande till 56 dr 16 1/3 öre Smt. betalt och Clarerat hafwer undantagandes 30 dr Smt. som han försträckt till Anders Joensson i Nysterud , och derföre fått panterättigheet utj Anders Jonssons 1/4 utj Nysterud, eller 7 och 1/2 Sättings jord ibidem: hwilket på Joen Assmundssons begiäran till hwariehanda des säckerheet blef protocollo insererat.
Mardal Kangeröd	Skee Skee	(15) S: dag blef uppå Mardahlsboernnas Hans Gudessons, Truls Mårtensson, Oluf Elias och Assmund Mattzsoners begiäran så och Cronones Befallningsmans Wällbetrodde Bengt Månssons Consense, dem Laga Syn bewilliadh, angående den ägotwistigheet, för hwilken de för denne gången Låtit sikh till ansvars incitera, jordäganderna af Skatte eller Odelshemmanet Kangerudh i Skiee socken. Pehr Mattzsson och Rear Truhlsson, hwilke nu bäggie tillstädes woro, och jämbwähl till denna Syn ey allena Consenterade, utan och begiärte, att den iu förr iu håller måtte winna sin fortgång.
Treje Kollekind Rogstad Bäcke Rogstad Berge	Skee Skee Skee Skee	(16) S: dag fan Tingsrätten billigt, anförtröö Cronones Befallningsman Wällbetrodde Bengt Månsson, tillijcka med Nämndemännen And ^s Andersson i Trijan och Joen Larsson i Kollekind att fördehla emillan åboerna på Cronohemmanen Bäcke och Berge Rougstadh . Hans Mattzon och Oluf Nilsson Åckeren : så att hwardehra af dem må niuta oförkortadt sin tillständige Rätt. och all oreeda dem emillan må företagas; sampt och med staakars needsättiande utj åckeren dätta och de fölliande åhren dem åthskilliga.
Mardal Kangeröd Snorran- en krog	Skee Skee Skee	(17) S: d: afbadh Anundh Mattsson i Mardahl hoos Pehr Mattzon i Kangerud i Skie socken de under dyreckzmähl (<i>Aé: Det står så</i>) honom påkastade siählsord af siählm, när de woro på Lilla Krogen Snorran , förklarandes sikh Anundh ey wetta annat än det åhrlogit och godt woro med Peder Mattzon i Kangerud: hwar med Peder Mattzon Lätt sig benöia. badh och Cronones Befallningsman Wällb de Bengt Månsson och Nämnden för Anund att han för sin bekante stillheet och fromheet Kunde förskonas denne gången för plickt. Hwarföre och Tingsrätten Lätt derwid beroo med åthwarningh att han Anundh sikh hädaneffter ey så öfwerlaster med dryck, att han iu må wetta hwad han tahler swarer och gör.
Slön Tågeröd	Skee Lur	(18) S: dag blef Tarall Ollsson i Slön , med sin hustrus Jöranne Juhldotters Broder Wättle Juhlsson i Tåugerud i Luur socken om den arf som är fallin effter hans hustrus Sahl föräldrar och broder Biörn Juhlsson hwilken för Långh tijdh sedan nämbl n 24 åhr till främmande Land afreeste och sedermera alldrigh igen kommit, förmenandes de förberörde, honom wara nu för tijden dödh: således förlikte och förehnade: att Wättle skall till Tarall, för des hustrus tillfalldne arfs Rätt effter sin Sahl fader och Moder sampt förberörde Broder Biörn gifwa 25 rdr Courrent och 6 mark på hwar rdr utj ett för alt; hwarföre Wättle honom sin säckerheet lemnade utj 3 honom tillhörige Sättingar skyld i Tågerud, till des de berörde 25 rdr Courrent till Tarall warda betalte. Hwilket protocollum fördt. dock blef denna förehningh med det förbehåld af Tingsrätten Confermeradh. att emedan det icke wist är kunnogt, om Biörn Juhlsson, är dödh eller ey, fast han Länge warit borta: så skohla Tarall och Wättle, der Biörn framdehles igen kommer, eller och någon af hans sanna Rätte Arfwingar, wara honom eller dem då answarige, för den dehl af des Qwarlåtenskap, hwardehra af dem nu till sig tager och annammar.

Ting den 28-29 maj 1703 i Vik- fortsättning.

Vammen Norra Vammen Södra Treje Enningdals kyrka Signeböns ödegård Årbo	Skee Skee Skee Norge Norge Skee	(19) S.dag förekom skougwaktaren Raassmus Hööck, påståendes att fåå domb uppå Raassmus Andersson i Nordare Hwammen , och Anders Andersson på Söd: Hwammen bäggie Crone utj Skiee socken, för 12 st. Eekar som ähro huggne intet Långt ifrån Hwammen , paass ett Moskiöt skått ifrån desse hemman; förmenandes han att de ettdehra sielfwa, eller och med deras wettskapp, andra berörde Eekor huggit. Hafwer dock inga wittnen eller bewijs, att desse dem huggit eller huggia Låtit för betallningh. Anders i Trijan sade sigh på skoughwacktarens begiäran, Eekerna besedt, af hwilka, en war half tridie qwarter diametraliter igenom, och 6 en tredingh alln igenom; de öfriga woro en spann eller qwarter, och 2ne en twärhand igenom. Anders i Söd. Hwammen, sade sigh sedt wägen nästförledne år effter Eekarnas afkiörande på bara marken, warandes de Ao 1702 Långt fram på winteren huggne: och förde åth Enningedahls Kyrka åth Singneböns ödegård förmenandes han och att des granne Oluf i Åhrboo måste det wette deräst han sedh 2ne Eekor, och några Eekewaglar: Sampt Amund och Siuhll Bryngelsson snaphaaneboendes på Signeböns Ödegård, deräst hoos Ammund han och seedt 2ne Eekor, på hwilka man nu ingen stämbningh hade uttagit. Resolutio, Tings Rätten kan intet giöra här utj ändtelig domb el:r slut förr än klarare bewijs här om anbringas, och i synnerheet Oluf i Åhrboo och Ammund med Siuhl Bryngelsson på Signeböns ödegård bäggie på Norska sijdan boende, inkomma, och berättelsse gifwa, hwem de Eekerna kiört och huggit, som Anders i Södre Hwammen der nästförledne år, sett hafwer liggia, in wid deras hemman.
Pilegården Mardal	Näsinge Skee	(20) S:dag bewilliades hustru Marit i Pijhlegården i Nässings socken dilation till höste tinget, att procudera sina wittnen om den hästens odugligheet, som Oluf Mattisson i Mardahlen henne Ao 1701 försålde; dem hon nu för antijden skull intet kunde bringa till Comparera wid Tinget.
Strömstad Kollekind Grållös	Skee Skee	(21) : S.dagh förekommo 2ne af Ländzmannen Wällachtat Thomas Kiäpp instämbde wittnen, Oluf Jönsson på Norra sijdan wed Strömmen och hustru Beata Jönsdotter, dem han sig åberoppat, öfwer de siählsord, som strandrijdaren Hans Ruus skall honom påkastad hafwa, nästförledne den 4 Martij, men sielf war Ländzmannen borto, för sin siuckdomb och swagheet skulld. Och påstodo desse wittnen, att de nu måtte blifwa afhörde, effter de ähro instämbde, fast än Ländzmannen är borto. Hans Ruus protesterade intet emot hust. Beata Jönsdotter. Men emot Oluf Jonsson, protesterade han, såsom skohlandes han wara Jon Swenssons sohn, hwilken är hans uppenbara afwundz och wijderdehlo man; emedan som han skall borto hafft utj 8 år ifrån inspect. Willkens tijd, en Ruussens Obligation eller Zedel på 3 rdr och 13 styf:r, den Joen Swenson skall fördölgt, men nu nyligen när inspect. Mourman honom Succederade, brackt sigh till penningar derföre, dem han Lijckwähl förmener wara af inspector Wilkens betalte. Dock såsom denne Exception intet angick Oluf Jonsson, utan hans fader, befant Rätten, den icke af stort värde wara: utan pröfwade skiählgt Oluf Jonsson till wittnesEdens afläggjande admittera. Hwilken han tillijcka med hustru Beata Jönsdotter med hand å Boock aflade, effter undfängen alfwarsam förmahningh om Eedens wicktigheet och sedan som föllier bewittnade: Nämbl:n hustru Beata att hon nästförledne den 4 Martij gick in utj sin grannes Joen Swenssons huus, att Låna sig giäst, då sågh hon att Ländzmannen Kiäpp tillijcka med Joen i Kollekind och skiutzrättaren Oluf Andersson i Grållös der woro; då kom Ruusen och dijt in effter, och war sårat utj sin hand och blödde, och sade till Ländzmannen, du Konungens tiuf. Och mehr hade hon intet till att berätta. Sedan kom Oluf Jonsson in, och berättade, att han war inne utj sin faders huus d: 4 nästförledne Martij när Ländzmannen och de förberörde woro der inne: då kom Hans Ruus ock der in, förtörnadt öfwer det såår, han hade undfått i sin hand, der af han blödde och sade så till Ländzmannen du Konnungens tiuf. Men siällm sade han sigh intet hördt honom kalla Ländzmannen. det samma neekade och

Ting den 28-29 maj 1703 i Vik- fortsättning.

Hogdal Hogdal Stora	Hogdal Hogdal	(26) S.dag beklagade Cronones BefallningsMan Wälb:de Bengt Månsson Oluf Anders i Hoodahl för det igenom den förpantningh han och hans fader Anders Hansson sigh förwärfwat på Stora Hoodahl de giöra Kongel. May:tt och Cronan mycket förnär utj des rättigheeter: ----- osv <i>Aé: Målet handlar om "sättepeningen"</i>
---------------------------	------------------	--

Uppbudh

Bodalen	Lommeland	<i>Aé: Samtliga 5 uppbud avser Boodahlen.</i>
---------	-----------	--

Aé: Ovanstående visar samtliga mål i protokollet.

Från Göta Hovrätt Volymbeteckning hos SVAR EVIIAABA:32 kort ½ <i>Målen onummerade. Jag har noterat sidnumret, där de börjar.</i>	BULLAREN o KVILLE
--	--------------------------

Anno 1703 d. 1 Junij til dhen 4: höltz ordin. Laga Tingh medh Allmogen aff Bullarens och Qwille härader å wahnlig Tings stadh giästgifwaregården Rabbalsheedh, nerwehrande å Cronones Befalldningsmans wägnar Mons Johan Kiämpe; sampt effterfölliande aff häradernas eedsworne och troowärdiga Nembdemän som wohro:

aff Qwille härad	aff Bullarens häradh
Gunnar Ollsson i Öfwerby	Gude Andersson i Fagerhult
Knut Hansson i Dahla	Oluf Hansson i Sundzhult
Erick Jonsson i Bottna	Assmund Knutzson i Sämb
Jacob Ollsson i Dåfweland	Anders Hansson i Fresslandh
Bengt Angrimsson i Leersteen	Jacob Swensson i Uhlsrudh
Bryngel Pehrsson i Sohlem	Anders Olufsson i Haffrstadh

-----ca 33 onummerade mål och några uppbud-----

UTDRAG

Effter hållin predijkan blef Tingsfreenen på wahnligit sätt utlyster.

d: 2 Junij

Tveten Bullareby Fressland	Mo Naverstad Mo	Sid 90 S.d. bewijste Erick Hansson i Tweeten i Moo socken, medh Hr Lieutenantens Edel och Manhafftigh Anders Baltzars, sampt Lensmannens Oluf Jönssons i Bullarens by och Nämbdemannen Anders Hanssons i Fressland wittnesbörder och attest dat: d.7 November 1702, att han återlagt til Biörn Nillsson i Tweeten sin granne, dhes utlagde Pantepenningar til Erick Hanssons sahl. moderfader, Oluf utj Tweeten, på en fierding eller 9 sättingar skyld utj Tweeten, nembl. 80 rdr Courrent a 6 mark Stt på hwarie Rdr beräknadt, och 28 /: Stt, sampt 10 rdr Courrent för munteringsen aflössningh. Blef altderföre hanum Erick Hansson i Tweeten nu bewittnadh Panterättigheet utj dhen förberörde ¼ utj Tweeten; hwilken han må nyttia bruuka och besittia medh alla dhes tillhörigheete utj åker och änggh, skoug och mark, Lunder och Lundestäder etc, til dhes han sina pgr igen bekomma kan. Hwilket Tingsrätten honum til säkerheet, här igenom wehlat attestera.
----------------------------------	-----------------------	---

d. 3 Junij

Röane Lursång	Naverstad Lur	Sid 98 S.d: blef Anders Hansson i Röanne i Nafwerstadz socken pålagd, betahla til gamla pijgan Kierstin Biörnsdotter i Luursänggh , dhen 11 dr Sttz arf, som henne för 3 åhr sedan tilfallit effter Andersses sahl. hustru Anna Jönsdotter, som war hennes fadersyster: Hwar til Anders Hansson nu intet neeka kunde uttan lofwade henne dhem förderligast betahla. Börandes och Anders Hansson henne utj Rättegångs omKostningar betahla 1 dr Stt, emädan hon utj en så Klar saak, för rätta honum draga, förorsaakad blifwet.
------------------	------------------	--

Ting den 1-4 juni 1703 i Rabbalshede – fortsättning.

Norrnäs	Naverstad	Sid 101
Boxungeröd	Naverstad	S.d. inkommo widh dhetta tilfället Anders Gudesson i Boxungerudh och Thore Gudesson i Noornäs i Nafrstadz sochen, såsom förmyndare för Anders Jönssons i Mööre barn medh första hustrun sahl. Ingeborgh Gudesdotter undfångne, Gude och Pär Andersssöner benämnde: påståendes, att såsom Anders Jönsson i Mööre, til ottondedels hemmanetz Ååns inlösande, försåldt sin och sin sahl. hustrus Pantejordh utj Mööre, som kostade 60 dr Stt: hwarutj Anders Jönssons barn, effter sin sahl. Moder någon arf hade innestående, som skifftesbrefwet närmare lærer uthwijsa, hwilket nu ey tillstädes war dhet måtte och berörde hans barn för detta sitt Mödernes Arf, niuta sin förnøjelse utj ottondedels hemmanet Åån , som dherføre inlöst är, utj hwilken dheres billiga ansöckning, TingsRätten fan Rättwijst, förmyndarne att bijfalla.
Möre	Naverstad	
Ån	Bullarens hd	

d. 4 Junij

Således som föreskrifwet står, utj alle måhl wahra agerat, tahlat, swarat, ransaakat, befunnit, wittnat resolverat och dömbdt; betygar underteknadh medh mitt nampns egenhändig^a underskrifft, och wahnliga Sigills tilsättiande. Actum A:o loco et tempore ut Supra
Gudmundus Nordhbergh

Från Ala:10

VETTE (Syn)

Anno 1703 d: 11, 12 och 13 Junij, blef Laga Syn hållin emillan Pijhlegården Skatte med Hälles Mark Crone å den ena sijdan, och Mällumgården Skatte å den andra, alla utj Nässinge socken i Wätte häradh Liggjande: Så och emillan Pijhlegården med Hällesmark och Cronohemmanet Lommeland utj Lommelandz socken belägit, effter Tingsrättens der öfwer expedierade resolution d: 19 Februarij 1703: Närwarandes Cronones BefallningsMan Wällb de Bengt Månsson och häradetz eedsworne och troowärdige Nämbdemän af Wätte härad som woro.

Lytter Ollsson i Össby
Hans Mikelsson på Runöön
Hans Simonsson i Sältern

Joen Hansson i Åmåth
Anders Andersson i Trijan
Joen Larsson i Kollekind

UTDRAG

Pilegården Hälle Mällegården Lommeland	Nälinge Lommeland Nälinge Lommeland	Der wid infunno sigh såsom Kiärande parter Tolle Halfwardsson i Pijhlegården och des sohn Clemet Tolleson, så och Pehr i Hälle sampt Joen Knutzson i Pihlegården, för sin Swärmoder och Moder Enkian hustru Märta Ollssdotter utj Pijhlegården, hwilka på tillfrågan af Synerätten swarade, att berörde deras Swäremoder och Moder wille fuller giöra ett med Tolle utj denne saaken, så wijda det söckias, som Pijhlegården af ålder warit tillhörigt; Men söckias något wijdare, då afsäger hon sigh trätta. och förklarade dhe sigh således ytterligare, att hwad som sahl Axel Tögerssons domb förmähler Pihlegården äga, der utj willia de wara Eensse med Tolles Söner det att förswara. Här iämpte infunno sigh och såsom utj denne saaken intresserade Cronones BefallningsMan Wällbetrodde Bengt Månsson effter högwällborne Hr Gouverneuren och Ammiralen Siöbladcz ordres och åboen Halfward Tolleson i Hällesmark, hwilka för Crono hemmanetz Hällesmarkz Rätt och interesse tahlande, som stod utj oskiffte skougsägor med Pijhlegården, Men som swarander instälte sigh Halfward Hälliesson i Mällagården och Anders Lytersson ibidem. att förswara Mällumgårdens ägor, den de som jordägander possiderede. Sammaledes infunno sigh och emot de förberörde Pijhlegårdens och Hälles markz åboer Cronohemmanetz Lommelands åboer Lars Ollsson och Oluf Persson, som iämpte Cronones BefallningsMan, för Lommelandz Cronohemmans rätt, swarade. OSV <i>Aé: Protokollet står på sid 203-218.</i>
---	--	--

Från A1a:10	VETTE (Syn)
-------------	-------------

Anno 1703 d: 15 Junij, blef effter Tings rättens bewillgningh d: 28 Maij sidstledne Laga Syn hållin emillan CronoHemmanen utj Mardahl 3 stycken, tillicka med Cronohemmanet Hielmbergh, och skatteh t Kangerudh i Skiee socken och Wätte härad; närwarandes Cronones BefallningsMan Wällb de Bengt Månsson, och Wätte häradz ordinarie Eedsworne och trowärdige Nembdemän som woro.

Lytter Ollsson i Össby
Hans Simonsson i Sältern
Anders Andersson i Trijan

Joen Hansson i Åmåth
Hans Mikelsson på Runöön
Joen Larsson i Kollekind.

UTDRAG

Mardal	Skee	Då instälte sikh såsom Kiärander för Cronohemmanen, Cronones BefallningsMan Wälbetrodde Bengt Månsson och åboerna på Mardahl, Ammund, Oluf och Elias Mattissöner, Hans Gudesson, Trulls Mårtensson och Enkian hustru Sigrid Hansdotter, sampt Hiellmbergs åboer Oluf Andersson och Hans Jacobsson. Såsom swarande infunno sikh Skatte och förpantningsäganderna af Kangerudh Rear Truhlsson och Pehr Mattzsson i Kangerudh. Då uppwijsstes å Mardahls och Hielmbergs sijdan, 1mo ett giärdesgårdzhörne, dernäst skattehemmanet Hästeskiee, Kangerudh och Mardahl mötes åth: och å alla sijdor erkiändes för ett rätt dehlemärkie, intill hwilket de sampteligen med deras ägor och ängiar odisputabelt sikh sträckte: tädan Mardahls boerna 2do sikh wille förfougua Nord utj till en stoor steen, om 4 allnar långh och bredd, sampt utj högden 2ne allnar, liggiande på bergh strax Nordare före Kangerudz åkersgiärdes gård; hwilken Mardahls och Hielmbergs boerna för en dehlesteen höllo, emillan Mardahl och Kangerudh: den Kangerudz boerne intet agnoseera eller erkiänna wille för Råämärkie: hwarföre kiäranderna beroppade sikh på 2ne wittnen, som derom skulle kunna betyga, nämbl. Anders Ollson i Strängen en man om sina 50 åhr, barnfödder utj Norriet, hwilken sedan åhret 1680; först utj Rijcket bodt, och Johannes Andersson, nu för tijden intet hemwijsst hafwande, hwilken går omkringh till godt folk, och med slått och trööskande tienar sin föda, när han något årkar. Hwilken sade sikh warit wid Annibals Krijgit 1644, så stoor, att han kunde rijda en häst: och altså kunde skattas för 65 åhrs ållder; emot hwilka af Pehr Mattzsson i Kangerud protesterades således; att Anders i Strängen alldrigh warit upfödder utj desse byerna; och der hoos är dhen andra ey någon boofast Man, utan en tiggare eller staaf karl: hwilken som och för några åhr sedan, frågat om denna saaken, då han sagt sikh der af ey wetta: Kunde alltderföre Johannes intet till wittnandet admitteras argumento Cop:tis 33 Tingm: b: utan allenaste Anders Ollsson, hwilken i bäggie parternas närwaro, på platzen des Eed aflade med hand å boock, effter undfågingen förmaningh om Eedens wichtigheet, och sedan berättade, att hans gambla granne som nu är död, Halfward Jonsson i Strängen, fölgde honom en gångh för en långh tijd sedan winterwägen förbij Kangerud: då peekte han på denna steenen, och sade till honom, der ligger dehlesteenen emillan Kangerud och Mardahl: hafwandes denne Mannen Halfward Jonsson warit födder i Walex, men alldrigh effter Nämbdens berättelsse utj Mardahl bodt. Och wijste icke häller Anders, huruledes, han kommit till denna kundskapen ey häller hade han wijdare om denna steenen antingen den rättmätigh är eller intet, att berätta. Ifrån denna steenen wille Mardahlsboerna 3tio gåå utj Skiötte Knatten, effter uthwijsandet af en Lijten wägh, uthmed Swilledahlsberget, löpande i Nordöst; tijt syneråtten sikh förfougade hwaräst Kiäranderna någon serdehles steen icke upwijsste, utan sielfwa bergs Knatten, som stod der på en sandheed uthmed wägen och war något uphögdh öfwer de andra ----- osv <i>Fortsättning nästa sida.</i>
Hjälmborg	Skee	
Kangeröd	Skee	
Hästeskede	Skee	
Strängen	Skee	
Norge		
Vässlefloget	Skee	
Lilla- en		
tjärn		
Flogsbacken	Skee	
Lilla		
Barvadet	Skee	
Buar norra	Skee	
Flohult	Skee	
Hwaane-	Skee	
skogen		
Hweene-	Skee	
skogen		
Hee Östra	Skee	
Norra		
Massleberg	Skee	
Gibberöd	Skee	
Bodalen	Skee	
Kollekind	Skee	
Stockebro	Skee	
bäck		
Tybäcke-	Skee	
hohlan		
Rulleknatten	Skee	
Vadalen	Skee	
Näbbstenen	Skee	
Lännedals-	Skee	
berget		
Tibäcken	Skee	
Flöghult	Skee	
Husbo	Skee	
Liveröd	Skee	
Solberg	Skee	
Björneröd	Skee	
Bärby	Norge	

		FORTSÄTTNING på syn den 15 juni 1703 Mardal-Hjälmsberg-Kangeröd 4to till Kiärnet Lille eller Wässleflogit benämnd, utj samma wäderstreek, dock något mehra till Norr, böijande; hwilket kiäranderne wille betyga wara ett rätt dehlemärkie, emillan Kangerud och dem, igenom 2ne wittnen, Anders och Mickel Andersssöner i Hästeskiee: emot hwilka Pehr i Kangerud intet hade annat till att säga, än att de woro bröder till en Man Anders Andersson i Hästeskiee, som hafwer Mattesses söners utj Mahr Dahl syster, som äro hans wederparter, hwilken Exception Rätten icke kunde för gilltigh ansee, utan för billigt pröfwade, effter förmahningh om Eedens ricktigheet, dem till wittnes eedens afläggjande admittera: den de och med hand å book utj beggie parternas närwaro å platzen gjorde; och sedan betygade Anders, en Man om sina 55 år, serskilt förhörder således, att des sahl. fader bodde på Hielmbergh, och då utj des ungdoms tijdh växte han der sammastädes upp; och som Hielmbergh, har samfält skough och uthmark med Mahr dahlsoerna, så hörde han fuller intet stoort tahlas om Skiötteknatten, men utj Hwaaneskougen (<i>Aé: Det står stavat så här; senare står det även Hweeneskougen</i>), som sträcker sigh ifrån kiärnet Lille eller Wässlefloget, till Baarwaadet, uth med bäcken Lille Flougsbäcken öst=nordöst, alt in till Baarwaadet, der höggo både Mahr Dahl och Hielmbergs åboerna tillsammans, utan något inspråk af Kangerudzboerna och utj kiärnet på södre sijdan möter Nord buar, och går in till Baarwaadet utj bäcken; och wid Baarwadet möter Floohultz ägor. Mehr hade han ey till säga. Sedan förekom Mickel Andersson om sina 45 år, hwilken betygade, att han och i sin ungdoms tijdh är uppfödder på Hielmbergh; och då höggo Hielmbergs och Mardahl tillhoopa utj Hwaaneskougen, som ligger på öst=Nordare sijdan om Wässle Flougs Kiärnet uth med bäcken, som der utur Löper Öst=Nord Öst till Baarwaadet Mötandes Nordbuar med sina ägor Kangerud utj Wässlefloget, och föllier berörde bäck med sina ägor, in till Baarwadet hwaräst Floghultz ägendomb widtager noch möter. mehr hade han ey till säga. Sedan förekom en gammal ogiffit qwinnespersson Börta Olssdotter Frijs i Heede som dock födt barn, hwilken satt inhysses utj Öst Hee hoos Raassmuss?, emot hwilken alt derföre protesterades så att hon icke kunde admitteras till wittnandet. Sedan förde Pehr Mattzsson i Kangerud synerätten ifrån Baarwaadet 1mo till en steen, stående wid en Måasselagg, uthmed en så kalladh steenbroo, ett wäderstreek Nordwäster förmählandes att Kangerud fordomb häfdat in till denna steenen, och der in till warit råådande: warandes denne 3 alnar Långh, 1½ aln högh 2 alnar bredh liggande neder på marken; hwilken han bewijsa wille wara en dehlesteen, med 3ne wittnen, nämbl:n Oluf Swensson i Nordare Mardahl en?, Per Ericksson i Masslebergh sampt inhyses mannen och Kyrkiöstöten utj Gibberud Anders Mickelsson. Emot den första protesterade Mardahlsboerna, förmählandes att han är deras afwundzman, hwilken med dem i Lijcka måtto har twist, angående det han om wintertijdh med sitt Fää giäter öfwer siön Längen, och skieer dem offta af honom med skougs hygge intrång, östan före siön Längen. Hwilket då de icke wehlat tillåtta honom att bruuka, hafwer som fattat afwund Emot dem, des utan skall denne Oluf Swensson hafwa till Mardahlsboerna en stoort wijderwillia, för det han för någon tijdh tillbaka Lagt af Mardahls Landboo eller Leijlånding, Ammund Mattzsson utj Boodahlen, ett styckie äng, hwilket det honom afskurit igenom hans Excell:ces Högwäll:ne Hr Gouverneurens resolution, hwilken tillåtit Mardahlsboerna bruuka, den ängen eller ägendommen, som Oluf Swänsson tillförrene häfdat: emedan Boodahlen till Båtzmans Booställe är dem förundt, hwarföre Mardahlsboerna draga skatten för samma Platz och hafwa således fått tillfälle höya den äng som Båtzmannen intet hinner inhösta. dock befantz intet denna twistigheeten om åwärkan på skougen för Lagh och rätta, angifwen hafwa warit; och neekade Oluf Swensson till det som han beskyltes före, och att han hade till dem någon wijderwillia. SynneRätten kunde altdreföre icke ansee denne Exception så swår, att han intet kunde admitteras till eedgången, och att han borde betroos, sedan som han sin wittnes eedh aflagt. Emot Pehr Erichsson i Masslebergh, hade de ingen protestation, annan än denna, att om han wittnar effter sin faders ordh, så weeth han härom ingen tingh, emedan då hans fader lefde, sade han för Joen Larsson i Kollekind, hwad som war Kangerudz mark, och hwad som war Mardahls, der framme som nu åckeren är, den Nyligen är upptagin.
--	--	--

FORTSÄTTNING på syn den 15 juni 1703 Mardal-Hjälmsberg-Kangeröd

Anders Mickelsson måste tillstå sikh icke wara boofast uttan inhysses man hwilken och war beträdd begådt enkelt hoor, derföre han dock böött och soont hafwer kunde dock icke af synnerätten i anseende dertill admitteras till wittnandet.

Aflade altså Peder Erichsson sin wittnes eedh med hand å book effter undfången admonition om wittnes eedens wicktigheet, och sedan berättade, att hans sahl: fader Erich i Masslebergh sade för Peder, att han tahlat med Nils i Kangerudh, och han sagt för hans fader att Rååmärket emillan Kangerudh och Mardahl, Löper ifrån **Stockebro bäck** och Nord igenom utj **Tybäckehohlan**, tädan up utj **Rulleknatten**, och så åfsseerne Nord igenom och in till steenen som kallas hufwuddehlet och sedan till steenen utj steenbron, och tädan utj Baarwaadet. Mehr hade han ey till sägia. Omsijder framfördes och en annan Exception emot Oluf Swensson i **Hwadahlen**, nämbl:n att han en gång rååkat i olycka för ett paar skoor, och när det framkom Exceperade sikh Oluf Swensson sielf, gick sin wägh, och som sades till undwijcka att Låta den saaken komma till wijdare disqvisition. Tädan förde Peder Mattzsson i Kangerudh syneRätten till en steen Lijcka stoor med den förra som han kallade hufwuddehlet, hwaräst han wände till Wäst Söd Wäst till steenen som stood på Ulfweklåfsberget: sedan 3tio till **Näbbsteenen** något mehr utj Wäster, hwilken afbrutin war, och satt des ena ända ännu qwar och fast utj bärget. Tädan förde han synerätten 4to till en steen som stodh utj **Lännedahlsbärget**, och war pass $\frac{1}{2}$ ahl:n Långh, nedergrodd utj en fuhruroot, och en fierdedehls ahl:n bredh, mehrendehls i samma wederstreek, tädan 5to till stora steenen utj Rulleknatten mehrendehls samma wäderstreek hwilken steen stodh på Nordare sijdan Rulleknatten, tädan till en steen strax der uthmedh bättre upp utj Rulleknatten stående, tädan 6to till en så kalladh steengård i Rulleknatten strax der uthmed på södre sijdan, som wijsa skulle i Wäster till 2ne stoor steenar ytterst på öffsen eller floget på Wästre Knatten på Rulleknatten: tädan 7mo till stockebron utj södhwäster, öfwer **Tijbäcken**, och lågh i Tybäckzhohlan Långt Öster ifrån der synemännen passerade Tybäcken till stockebron 8vo ifrån stockebron wille Peder dehlet skulle gåå Bäckens uthföre, som löper utmed Kangerudz åker giärde, in till Mardahls änge giärdes gård mööter, och påminte Mardalsboerna att Bron legat tillförenne några allner Längre Öster, än der den sammer nu Ligger öfwer bäcken, derpå producerade Mardahls boerna Anders Trulsson utj **Floghult** der på Platzen den och **Huusbo** boor till wittnes öfwer deras Rätt och obehindrade häfd utj Hwaaneskougen: hwilken effter han war Rear Truhlssons Broder på Kangerudh intet kunde hindras ifrån wittnes Eedens afläggjande, den han och effter trogen förmahningh om des wickt, med hand å Book aflade, och sedan bewittnade som föllier nämbl:n att hans sahl. faderfader bodt på Kangerud, och hans fader war der födder, och hörde han af sin sahl. faderfader Nils Ässbiörnsson i Kangerud, att Hwaaneskougen hade Legat till Kangerudh, och att Mardahlsboerna hade wunnit den samma ifrån Kangerud till Mardahl utj danska Cantzellärens sahl. Wälb:ne Hr Jöns Biälkes tijdh, hwars fougde heete Nils Hansson Mängdh på den tijden. Och sedan så långt som han mins tillbaka sade han sikh intet wetta, annat än Mardahlsboerna häfdat Hwaaneskougen: och att Kangerudzboerna derifrån warit skilide eller stängde.

Sedan förekom Erik Assmundsson i **Lijfwerödh**, åberoppad af Kangerudz boerna till wittnes: emot hwilken såsom en reedelig man ingen Exception giordes. blef altdertföre effter förmahningh om Eedens wicktigheet, admitterad till wittnes eedens afläggjande, den han och giorde med hand å book, och sedan som här effter förmähles betygade: att hans sahl. fader bodde utj danska Regiärningens tijd i **Sohlbergh**, näst in till Mardahl Liggjande: då fölgde han sin sahl. fader till skougs, hwilken hämtade sikh weed stundom på Mardahls, stundom på **Biörnerödz** ägor: då kiörde de igenom en Lijten och Lågh skough af wijdin och årr eller ahl. nedanför Kangerudz giärde, och föll wägen om witteren (*Aé: Det står så*) som de Kiörde, uthmed Kangerudz giärdes gård: Hafwandes då Mardahls och Kangerudz boerna uthmed wägen på både sijdor huggit, och buskarna på wästre sijdan fält wäster uth och de som woro fälte på östre sijdan, wände sig österuth med Topperna. frågade altdertföre han sin fader hwad det betydde: då swarade fadren, att der war ett dehle emillan Kangerud och Mardahl. Men om giärdesgården för

		FORTSÄTTNING på syn den 15 juni 1703 Mardal-Hjälmsberg-Kangeröd Kangerudz giärde och angh, sedan är Längre flött utj wäster, än han då war, wiste han intet. der till med sade han, att ett dike eller uppkast Löper igenom Kangerudz giärde, som och nu är der till finnandes; der in till sade han, att på Nordare woro några buskar och rijs ihoopfälte, och ett stycke uthmark der med intagit, hwilket Kangerudzboerna bruukade till att släppa sina hästar om nätterna utj: Men om dagen hade the them utan före. Sade och Erick, att han af Nils utj Kangerud war sänder till Knut Nilsson på Dyne, hwars syster sahl. hust: Mahrta Nilsdotter han tient hade, med begiäran, att han wille Låta honom fåå Lössa uth den dommen, som war fallin emillan Kangerud och Mahrdaht för någon tidh tillbaka hwilken hwarken han eller Mahrdahls boerna hade utlöst. Och emedan Mahrdahlsboerna nu söckte den samma att öfwerskrijda, ty wille han nu Lösa, uth dommen, den han mente wahra skulle hoos Knut Nilsson, som war Nils Hansson Mängdz sohn, hwilken war godzfougde öf:r Mahrdaht, som war RijkzCantzellarens Biälkens godz utj Norriet i danske Regiäringens Tijdh. Och Enär han kom till Knut Nilsson, med dätta ährendet, swarade han, att den icke fantz hoos honom, utan hoos hans swäger, profwiantzmästaren och Assessoren i Hofrätten sahl. Hr Petter Lorentz: hwars efterlefwerska ännu boor på Bärby. Men hoos honom frågade han der intet effter. Mehr hade han ey till wittna. Sade och ey håller parterna fleere skiähl för denne gången, å någon dehra sijdan att föredraga. Men Pehr i Kangerud förmente sigh till nästa Tingh, fleera framskaffa kunna. Wille han och giöra sin flijt till den tijden, att kunna anskaffa Copia af den offta berörde domb, och der effter förhöra, hoos Frun på Bärby; Resolutio. Emedan som parternas å bäggie sijdor producerade wittnen förmähla, att utj Tngsskrifwarens sahl Axel Tögerssons tijd en domb skall wara fallin deciderande Controversien emillan Mahrdaht med Hielmbergh och Kangerud, de förra Crone och det senare skatte, angående deras ägotwist Öster utj skougen och besynnerligen om Hweeneskougen: Ty förrunnes så wähh kiärade parterna af Mahrdaht och Hielmbergh, som woro Cronones BefallningsMan Wällb:de Bengt Månsson, och samptl. åboerna af förberörde hemman; som och i synnerheet swarande parterna som woro Pehr Mattzsson i Kangerud och Reor Trullsson ibidem, dilation till nästa ordinarie höstetingh, berörde domb, som skall igenfinnas hoos sahl Knut Nilsson på Dynes Erfwingar eller samma Erfwingars barn, att igenskaffa, sampt flere sina wittnen och skiähl att föredraga. williandes då Tingsrätten sigh utj saaken definitive uthlåta, när berörde domb framkommer, utj hwad som finnes skulle odeciderat: eller och der den ey igenfinnas kan, sin mehning om hehla denna twistigheeten yttra.
--	--	--

Från A1a:10	VETTE (Syn)
-------------	-------------

Anno 1703 d: 16 Junij, höltz en Laga Syn emillan Skattehemmanen **Hollma** utj Skiee socken och **Wätte häradh**, och **Heesland** utj Luurs socken och **Tanumbs häradh**, effter Tingsrättens bejaakande wid Wijntertinget d: 19 Februarij sidstledne; närwarande Cronones BefallningsMan Wällbetrodde Bengt Månsson och effterskrefne och häradernas ordinarie och Troowärdige Nämbdemän

aff Wätte häradh
Lytter Ollsson i Össby

Joen Hansson i Åmåth

Hans Simonsson i Sältern

Hans Mickelsson på Runöön

Anders Andersson i Trijan

Joen Larsson i Kollekind

aff Tanumbs häradh

Reggart Tohrsson i Hougen

Gude Erichsson i Hoggeby

Rossö Holma Bratteberg Ödegård Hessland Skee Prästgård Sälten	Tjärnö Skee trol. Skee Lur Skee Skee	Då förekommo såsom Kiärande parter Simon Ifwersson på Råssöön och Nils Hansson, Jordägander och åboer af Hollma i Skiee socken och såsom swarander infunno sigh Cronones BefallningsMan Wällb de Bengt Månsson effter hans Excellences Högwälborne Hr Gouverneuren och Ammiralens Siöblad Ordres, för Cronones Ödegård Brattebergh ; så och HeesLandz i Luur socken samptel Jordägander och åboer Nämbl n Halfward Jacobsson, Mattis Nilsson och des Sohn Oluf, På Grim Aderssons barns wägnar Måen Anders Hansson, Nils Torgersson på sin hustrus och stiuftbarns wägnar, hwilka senare woro odels män dertill. Uppå Prästebordetz i Skiee wägnar, som äger någe Landskyld i HeesLand, af 1 1/2 Tunna war ingen tillstädes: Åger och Cronan 9 Sättingar Skyld ibidem, å hwilkens wägnar Cronones BefallningsMan Wällbetrodde Bengt Månsson war tillstädes. Hafwandes Kyrkioherden i Skiee Hr Hendrick Bagge sigh uhrsäckadt, att han nu ey hade tijdh här comparera, när Nämbdemannen Hans Simmonsson i Sältern hoos honom war med påminnelsse att Låta någon å Prästebordetz wägnar wahra här öf r tillstädes. -----OSV <i>Aé: Protokollet står på sid. 227-241.</i>
--	---	--

Från Ala:10 <i>Målen är onummerade. Jag sätter det nummer, som målen borde haft, men inom parentes</i>	VETTE
---	--------------

Anno 1703 d: 30 September till d: 3 October höltz Ordinarie Laga Tingh med Allmogen af Wätte Häradh å rättan Tingstadh Giästgifwaregården Wijck, Närwarandes Cronones Befallningsman Wällbetrodde Bengt Månsson, och effterskrefne af häradetz Ordinarie och Troowärdige Nämddemän Nln

Aff Wätte häradh
Lytter Ollsson i Össby
Joan Hansson i Åmåth
Hans Simonsson i Sältern
Anders Andersson i Trijan
Hans Mickelsson på Runöön
Joan Larsson i Kollekind

Aff Tanumbs häradh
Rear Thorsson i Hougen
Hans Bryngelsson i Sämbo
Gude Erichsson i Hoggeby
Guttorm Gunolfsson i Rångstångh
Simon Ollsson i Carleby
Juhl Pehrsson i Gursrudh

----- 52 av mig här numrerade mål och 1 uppbud -----

UTDRAG

	<i>Föredrogs olika längder mm</i>	(1-14) Sedan Tingspredikningen war hållin och Tings freden på wahnliget sätt uthlyst; upplästes och publiserades -----osv <i>Aé: Målen avser föredragande av olika längder mm</i>
	<i>Om husmän och strandsittare</i>	(15) S:dagh blef Nämdden och Tingssöckkiande allmogen tillsporde.....huusmän och strandsittare.....osv -----Sedan blef grannerligen ransaakat och effterfrågat af hwad wilkohl de här utj häradet boende huusmän och strandsittare ähro; om de kunna finnas förmögne, att erläggia till Kongel. Majj tt och Cronan 2 dr Smt effter Kongel. Majj tts uthfärdade Contributions Placat, för det förflutne året 1702 hwartill samptel Nämdden och nährwarande allmogen swarade att de ähro dertill mehrendehls allesammans incapable och oförmögne, och skulle sådant blifwa dem påfördt då stodo sådant alldrigh till att uthbekomma.
	<i>Om sätesgårdar</i>	(16) S.dagh effterfrågades hoos Nämdden och Närwarande Tings allmogen, om ----- ----- .sätesgårdar -----osv
Nyckleby Ringdalen	Tjämnö Lommeland	(17) S:dagh blef en Specification eller Längd på Gymnasij Gotheburgensis förmedlade hemman pro Ao 1702 upläsin och i alla styckon ricktigh befunnen; nämbl:n att Nyckleby och Ringdahlen ähro till halfft förmedlade. Ty bewilliades Befallningsmannen Wefwer der öfwer på wahnliget sätt verification.

Ting den 30 september – 3 oktober 1703 i Vik – fortsättning.

Rogstad Kollekind	Skee Skee	(18) S.dagh. trädde för Rätten Hans Mattsson i Rougstadh och Oluf Nilsson ibidem, viceversa instämbde emot hwar annan för begångit slagsmåhl; Hans Mattsson klagade, att han nämbl:n Hans, hade nästförledne Währ upplögt sina åkerteeagar, och dem besådt, iämwähl satt igen så mycket som Oluf Nilssons åker tillkom: Men då han hade det kiört up, plögde Oluf in på hansses sådde Åckerteegh: Och då det war skiedt skall Hans frågat Oluf Nilsson, hwarföre sådant skiedde; der på han skall swarat at han skulle plöya och slå, om än hwar slag kostade 10 rdr. Och i det samma skall han bedit sin hustru Kierstin Ollsdotter slå till Hans, med pijskan. Då flydde Hans för hustrun, in till sin plogmackt, som stodh uthmedh Olufsses, och i detsamme tough Oluf till sin plogkiäpp; kom der med effter, och så fingo de hwarannan utj håret, och Hans slogh Oluf under sigh ricktigt; då kom hustru och slogh Hans på Ryggen och bara siortan med pijskan. När han då hade släpt Oluf, sade han till hans hustru! iag har slapt Eder Man, i må skämma Eder att släp migh mehr. Då gaf hon öfwer att slåå. Och enär Oluf då kom upp, tough han till plogkiäppen, och slogh Hans der med öfwer hufwudet, så att bloden gick uth effter. Oluf Nilsson swarade således förelupit, att utj plogans tijden när Oluf plögde 2ne sina Åkrar en Mårgon, och war ute före Hans på Åkeren: Då kom omsijder Hans uth med sin plogmackt, och befrucktandes att Oluf skulle plöga så mycket opp till berörde Åkrar som honom tillborde, sade Hans widh det han mötte Oluf: Alltjdh Krookar du in utj min Åker, och i det samma tough Hans till plogkiäppen och stötte Oluf i sijdan der med så att han föll omkull. Då slogh Kierstin till Hans med pijskesnärtén öfwer axelen, emedan som Hans lågh uppå hennes Man. Då slogh Hans till hust: Kierstin igen med plogkiäppen, så att hon wart blodigh öfwedr wänstra ögat, och ett slagh på armen, der af hon war blåå. Och enär Oluf effter det hårda slagit eller stööten han fick i sijdan, kom sigh åter före, och steegh upp, sprangh Hans honom utj håret och slogh honom under sigh. Sedan åter igen, då de släpt hwar andra, och Oluf kom upp, tough han till Hansses plogkiäpp, som lågh på marcken, och slogh honom der med ett slagh öfwer hufwudet, hwar effter han blödde; och mehr hafwer han ey giort. Mons: Johan Kiempe och Nämbdemannen Joen Larsson i Kollekindh berättade, att widh ändan på Åkeren, har ploget sluitit öfwer pallen eller reemen för Oluf, in på Hansses Åker, och plögt der paas 8 allnar Långt: och dätta har gifwet orsaaken till slagsmåhlet. Hafwandes det warit en alns bredd som skulle dehlas emillan dem. Nämnden hade sedt, att Oluf war op utj pannan blodigh; och hustrun hans, hade ett såår öfwer ögat som blödde, och en blånadh öfwer armen. Sammaledes hade och Hans öfwer det ena ögat ett såår som blödde. Resolutio: Tings Rätten finner skiähligt, öfwer det slagsmåhl, som emillan Hans Mattsson i Rougstadh och Oluf Nilsson ibidem med hans hustru Kierstin Olssdotter nästförledne Wårtjdh af brådom skillnadh uppå åkeren war tijmadh sigh således utlåta, att Hans Mattsson i Rougstadh plicktar för det ena såret han gifwet Oluf Nilsson sin granne utj pannan 3 mark Smt; sammaledes plicktar han och 2 gånger 3 marker Smt för det såår och blånadh Hans gifwet Olufs hustru öfwer ögat och på armen. Skall och i Lijka måtto Oluf Nilsson plickta för det blodsåår, han gifwet Hans utj pannan 3 marker Smt; ThesLijckest plicktar och hustru Kierstin Ollsdotter, för det hon med pijskan slagit Hans öfwer axlen 3 mark Smt, och alt detta effter det 10 Cap: Sårarn:b:LL: med willia.
----------------------	--------------	--

Ting den 30 september – 3 oktober 1703 i Vik – fortsättning.

Blomsholm Rogstad	Skee Skee	(19) S.dagh klagade BefallningsMannen på Blommers Holm Wällb.Ne Lars Hattun på sitt herskaps Wällborne fruu Generalskans Anna Bergengrens wägnar, uppå Hans Mattsson i Rougstadh, för det han inpå härskapet skough till Blommers Holm någon åwärckan giordt; hafwandes Blommers holms drängiar Anders Erichsson och Joen Gunnarsson funnit Arne Ifwersson och Hansses broder Pehr Mattsson widh slutet af nästförledne wintertijdh, på skougen huggiande något stöör, coh då 2ne yxer dem ifråntagit. Och berättade Anders Ericksson att de räcknadt 13 stubbar, som af dem woro huggne. Sade och att de 2ne gångar förmanat Hansses folck, att de intet skulle huggia öfwer dehlet. Men de det Lijcka fult giordt hafwer. I Lijka måtto klagade Befallningsmannen Hattun, att Hans uti Långsam tijdh, giordt intrång på Blommersholms skough ----- osv <i>Aé: Målet fortsätter till sidan 251 där man avslutar med följande:</i> Resolutio. Omsijder blefwo Hr Befallningsmannen Wällb:de Lars Hattun och Hans Mattsson i Rougstadh således förehnade, om den åwärkan Hans tijdh effter annan, hafwer giordt på Herrskapet Blommersholms ägor; att Hans denne gången med 2ne rdr betahla skall Hr Befallningsmannen Hattun des Rättegångs beswär och omkostnadh: Hwar med Befallningsmannen Hattun Låth sin tahlan för denne gången falla: dock med det förbehåld, att der Hans Mattsson ytterligare befinnes giöra någon olaga åwärkan, på sätegårdens skough, eller och sigh der af utj samqwämbder berömmar, att Hattun ey skall emot honom något wunnit, då skall denne saacken åter igen, ståå honom öpin, så att han skall swara härföre widh Lagh och rätta, och omgiälla och plickta, hwadh Lagh förmåår. Hwilken deras förehningh Rätten fan skiähligh att gilla och stadfästa.
Korshamn Koster Nord	Tjärnö Tjärnö	(20) S:dag fant TingsRätten billigt, uppå LotzCapiteinens Wällb ne Hr Nils Ströms anmodan och bref till Befallningsmannen Wällb de Bengt Månsson, af d: 23 Majj 1703, att effter Kongel. Majj ttz allernådigste förordningh angående Lotzwässendet af d: 19 September 1697, Låta Ålldermannen Lars Joensson Mastran, boende utj Korshamn på Koster afläggia sin Lotz Ålldermans Eed Sammaledes aflade och på berörde Ålldermans begiäran, Oluf Helgesson och Lars Jöransson på Nord Koster, deras Lotzmäns Eeder, så wijda Lotzandet för Nord Koster beträffar, effter högstbemälte Kongel. Majj ttz förordningh Lotzwässendet beträffande. Hwilket dem här med på begiäran under häradetz Sigill, warder bewittnat och attesterat. Blefwe de och påminte, fordarsamblist berörde deras eedh skriffteligen att författa, med egne händer och boomärken der under, och dem införsända till Kongel. Ammiralitetz Collegium, sampt Styremans Capiteinen och Lotzdirecteuren, att wara widh Styremans och LotzContoriet förwarade.

den 1 October

Blomsholm	Skee	(21) S.dag blef uppå Befallningsmannens Wällb:de Lars Hattuns begiäran af TingsRätten bewilladt ett Lageliget förbudh, att ingen af de omkringh sätegården Blommersholm stående grannar, må någon olagligh åwärkan uppå sätegårdens tillhörige skough giöra, widare 3 mark Smtz boot för hwar timmerstock der kan bewijsas af en eller annan huggin och bortförd wara; så och för hwart Laass weed, skij eller stöör, som der ifrån olofligen tagas kan. Hwilket TingsRättens förbudh måste de omkringh sätegården boende grannar Lagl:n kundgiöras, så wijda det sin behörige wärckan äga skall.
-----------	------	--

Ting den 30 september – 3 oktober 1703 i Vik – fortsättning.

Eigst Nedre Norge	Skee	(22) S: dag förestältes qwinnesperssonen Elin Engebrickzdotter i Nordre Eigst , och af Ländzmannen Thomas Kiepp anklagades för begångit Lönskeläger med drängen Efween Ollsson som tillhoopa med henne tient hoos Lars utj Eigst i Skiee socken der effter hon födt barn Medio Augustij. Warandes berörde drängh på en sundagh afrymbder åth Norriet , när som han förnummit henne wara frucktsamb, och det hoos hans huusbonde blef uppenbarat. På tillfrågan befantz denne kona ey warit tillförrenne belägradh. Ähn han och födder af äckta sängh. Resolutio. TingsRätten finner skiähligt, saakfälla Lööskonan Elin Engebrickzdotter i Norre Eigst, i Skiee socken, för begångit Lägermåhl, ibidem med den till Norriet afrömbde drängen Efwen Ollsson der af hon nästförledne Augustij Månadh födt oächta Barn: effter 3 Cap; gifftem: b: LL:, och Kongelige Majj ttz resolution d: 3 Januarij Ao 1694, till sina 20 mark Smtz plickt. Skall och hon theslijckest, för en slijck begångin synd effter Kongel. Maj ttz publicerade Kyrkiolags 9 Cap; 4 §, utj försambligen undergåå uppenbara Kyrkioplickt. Och emedan hon ey hade att böta med, blef hon med Kropps straff afstraffadh, Och enär drängen återkommer, skall han härfore ställas för Rätta, och då iämbte des Lägersmåhls saak, blifwa sluth om barne födslen.
Mörkebacka Enningdalen	Skee Norge	(23) S.dag præsenterade till Cronones Befallningsman Wällb:de Bengt Månsson, Hans Toresson i Mörkebacka siättepenningen af de 11 rdr 39 öre Smt eller 17 dr 23 öre Smt, som han uthgifwet såsom pantepenningar till sin hustrus syster Ragnilla Ollssdotter utj Enningedahlen i Norriet boende, på 3 sättingar 2½ kanna skyld utj Mörkebacka, som hon ärffit effter sin sahl fader; hwilken siättepenningh sigh belöp till 2 dr 30 /: Smt 12 pngr; som ytterligare bewijsas af Tings protocollet d: 18 Feb. Ao 1702 hållit. Hwilka medel, som Hr Befallningsmannen nu emottough så Lowar han och derfore utj Cronones Räckenskaper giöra behörigh reedo och Räckningh.
Hjälmsstad	Skee	(24) S.dag klagade hustru Anna Tollfsdotter i Hjelmstad och Oluf Truhllsson öfwer det hustru Åhssa Wätlesdotter ibidem, Nils Halfwardzssons, beskyllt henne för en tiuf och skintijk?, näst förledne höantz tijdh, allenaste derfore, att hon misstagit något höö, på deras reen, derfore hon Anna Tollfsdotter tilbudit dem höö igen, som de söckte med hustru Anna Allgutzdotters i Hjelmstadh wittnesbörd att betyyga. Nils Halfwardzsson och hans hustru Åhssa klagade, att Anna Tolfsdotter henne slagit, med sin Rijfwa öfwer axlen, att hon warit blåå, när hon frågade effter hööet. Omsijder budo de för hwar annan förmählandes dem wara här om förlijckte, och igenom afböön förssonade. Ländzmannen Thomas Kiäpp tahlade på denne saaken effter de woro förehnnade med hwar annan, förmenandes att de Lijka fullt derfore böra plickta; effter de hwar annan beskymffat hafwa, och sielfwa saaken angifwet. Resolutio. Ehuruwäll parterna sin emillan ähro förehnade, sedan saaken blifwet instämbd så finner Lijckwäll Tings rätten billigt effter Ländzmannens Thomas Kiäpps giorde åtahl der på, i anledningh af 17 och 18 Capitel, Tingm.b:, saaken upptaga, och beläggia hustru Åhssa Wätlesdotter i Hjelmstadh effter 43 Capitel Tingm:b: för uthgutne siällsordh på hustru Anna Tolfsdotter, med sina 3 mark Smtz plickt; skall och hustru Anna Tolfsdotter, för den blånadh hon gifwet hustru Åhssa Wätlesdotter på sin axel af rijfwan, plickta 3 mark Smt effter det 10 Capitel Såräm.b: med willia LL:

Ting den 30 september – 3 oktober 1703 i Vik – fortsättning.

Åseröd Strängen Nösteröd	Skee Skee Skee	(25) S.dag. klagade Nils Ollsson i Åhsserudh, att drängen Joen Andersson i Strängen hafwer nästförledne sommar utj hööanden på ängen honom slagit; Hwilket sig således tilldragit, att dhe hafft samāngh tillhoopa, utj hwilken de slog. Och emedan ängen fördehlar sigh med en Bäck, som der igenom Löper, så fördehlade sigh och arbetzfolcket som slåå skulle utj 2ne hoopar, så att den ena hoopen på den ena sijdan om bäcken slogh, och den andra på den andra sijdan. Med den ena hoopen war Anders i Strängen och några fleere: Men med den andra, war Nils i Åhsserudh och Andersses sohn i Strängen med några flere. När de nu slagit med flijt, så hinte de som woro på Andersses sijda för i ända än de andra. Altderföre sade Anders till Nils, hwarföre Lijder det så Lijtet för Eder? Då swarade Nils, wij göra vår flijth: Men wij ähro allenaste 3ne som gåå här och slåå: Hafwandes då Joen i Strängen warit utur slätten bårtgången att sökia up en senna, då frågade Anders hwar Joen war; Nils sade han måste wist wara gångin effter en Zenna. När då Joen kom igen, sade Anders till sin sohn: Hwad gjør du medan du intet slåår? Han swarade, hwem säger det iagh intet slår? Anders swarade: Nils Ollsson i Åhsserudh det sägia: Och der du har slagit som en karl, så förswara digh som en karl: och will intet du så skall iagh det göra. Der med slogh Joen till Nils utj hufwudet med Leyeorfwet 2ne slagh der af han fått 2ne sår. TehsLijckest hade han sedan fått 2ne slagh ett öfwer hallssen och ett öfwer axelarna, så att han på axlen war blåå, och öfwer hallsen swullen: och sensta slagit slogh Joen honom åter i hufwudet, så att han stupade utj Marcken och beswimmade, och orfwet sprangh af, samt bandet som satt om Leyan, sprangh omkring hallssen på Nills. Effter desse undfångne slagh orkade han utj 8 dagar intet göra sitt arbete; en dagh hielpte grannarna honom hans arbete fram, andra dagen der effter, höll Anders Karl för honom. Sedan hade Nils sitt eget folk som gjorde arbetet, emedan han sielf intet orkade. Anders klagade der emot att Nils kallat honom en Siähllm och en Mördare. Hwilket Nils ursäcktade af brådom skilldnadh skiedt, och af det han så illa igenom Andersses wållande war medfarin. Resolutio. Tingsrätten finner rättwijsan lickmätigt, det böör Anders Olsson i Strängen, som reetat sin sohn Joen Andersson till att slåå Nils i Åhsserudh på ängen nästförlidne sommar, och tillijcka med honom sonnen Joen, plickta effter det 10 Cap: såram.b: med willia LL: 6 mark Smt, för det ena diupa såret, som Nils i Åhsserudh blifwit slagin uti Nacken; skohla och för de 2ne mindre såran som Nils i Åhsserudh fått utj hufwudet, de plickta 2 gånger 3 mark Smt, för den swullnadh Nils hafft på hallssen och blånadh på axlen de i Lijcka måtto 2 gånger 3 mark Smt, effter samma Capitel. För Nilsses tijdzförsumselse, samt sweeda och wärk och rättgångs omkostningar, skohla de betahla till Nils 5 dr Smt. Der emot Nils i Åhsserudh, dock af hastige mode när han war så illa medfarin, kastadt på Anders i Strängen 2ne oqwädins ord, pliktar han derföre effter 43 Cap: Tingm: b: 2 gånger 3 mark Smt. De instämbde wittnen Anderss Assmundsson i Åhsserudh, Lars Ericksson och Olle Olsson i Nästerudh, Siuhl, Sören och Simon i Strängen, skall Anders i Strängen för deras upwackningh här widh Tinget, 6 öre Smt om dagen betahla ifrån den tijdh de gingo af sitt huus och till des de dijth igen komma, beräknadt.
Utängen Skågelid	Skee Skee	(26) S.dagh blef Raassmus Höök skoughwacktaren i Uthängen boende pålagd att betahla 2 träfwar Rough in natura, till sahl. Assers i Uthängen Enkia, hust: Karin Hindrickzdotter i SkoughLijdh, emedan hennes sahl. Man, som war Luttbonde åth Hööken på Uthängen, hafwer rough kaassen fält, sådt och mehrendehls omgiärdet, der utj rougen warit haf:r. Hwarföre hans Enkia böör des dehl af rougen, som utj ermälte kaas blifwet, åthniuta. Rougen kan tröskas af uti Uthängen, och föreblifwer Enkians dehl utj hallmen Rassmus Höök till betallningh, för det som kaassen skurit hafwer allena.

Ting den 30 september – 3 oktober 1703 i Vik – fortsättning.

Kollekind	Skee	(27) <i>Aé: Målet mellan länsman Thomas Kiäpp och strandridaren Hans Ruus upptages här på nytt. Hans Ruus kallas ofta Ruussen och Thomas Kiepp för Kiäppen. Målet står på sidorna 259-261.</i> Consideration: <u>Imo</u> att TingsRätten Ruussens andragne begiäran om befrijsse för de 3ne marker Smtz plickt, intet kan till dombs uptaga: emedan .-.-.----- osv <u>2 do</u> hwad anbelangar den Såårnaden, som Joen i Kollekind olyckeligen bekommit så emedan han sigh omsijder på dätta sättet förklarar, att han intet weeth hwem som den samma honom tillfrågat (<i>Aé: Skulle väl vara tillfogat</i>), Ruussen eller Kiäppen, som både höllo i yxan; eller och om han sielfwer olyckeligen och oförmodeligen sigh skurit på yxan, enär han den samma wehlat taga utur Ruussens och Kiäppens handh: altdertöre hafwer Tings rätten honom Ruussen derföre ey större plickt påläggia kunnat, än Ruussen sigh sielf upptagit, igenom det han till honom effter förehningh betalt, för sweeda, wärk, kost, Täringh och Fältskiärelöön med mehra 24 rdr Courent. Hwilket dock med all billigheet Ruussen till honom Joen Larsson i Kollekind betahla borde emedan han olagel. gripet utj yxan, och derigenom warit en wällande orsaak till den skadan, som Joen Larsson är wederfarin. <u>3 tio</u> Och som så medelst Hans Ruus sigh opponerat och emotsatt exsciutionen; Men Lijckwähl icke med wittnen öfvertygas kan att hafwa slagit berörde Exsecutions betienter: af hwilka han och allenaste beskylles hafft uppsåtth och intention der till,. hwilket dock Hans Ruus icke heller tillstår: Ty pröfwat Tingsrätten billigt att han för en slijck wålldsam oppisetion emot Exsciution den han wedergår i det han säger sigh gripet utj yxan med Kiäppen: böör plickta sigh till förtient näfst, och androm till åthwarningh effter Kongel. placatet de Ao 1684 d: 21 Augustij, 40 mark Smt. Skall han och Theslijckest <u>4to</u> för den otijdelige och obewijsliga beskylldningen af Cronones skiählen, som han utj wreedes moodh, då han sågh sigh wara såradh utj sin handh, på Ländzmannen Kiäpp uthkastadt plickta effter 43 Capit: Timn? :b: och Kongel. Exsciutions stadgan de Ao 1669 d: 10 Julij 30 punkten, 2 gångar 3 mark Smt: Och blifwer der hoos Ländzmannen för en sådan beskylldningh alldehles befrijadh, emedan Ruussen den, hwarken kunnat eller wehlat beståå, uttan fast mehra sin ordh rättat och bättrat och sigh förklarar, ey weeta något annat med LändzMannen än ähra och godt, och der hoos afbedit offenteligen widh Tinget, hwad han uti sitt wreedes och hastiga moode, kan tahlat hafwa. <u>5to</u> Ruussens undfångne Såår, kan Tings Rätten intet tillerkiänna honom någon Satisfaction före, emedan han igenom sin opposition emot Exsecutions förrättningen, warit sielf orsaaken till dess undfående. Hwad Rättegångs Expenserna widkommer, såsom der på någon Räckningh icke insinuerad är, så kunna och de Länsmännen Kiäpp i anledningh af Kongel. Rättegångs förordningen de Ao 1695 d: 5 Julij 21 pt icke tillerkiännas; och fast mindre Ruussen såsom Succumberade part, effter des inlagde Räckningh tilldömmas.
-----------	------	---

Ting den 30 september – 3 oktober 1703 i Vik – fortsättning.

Åmåt	Hogdal	(28) S.dagh kom Joen Hansson i Åmåt före prætenderandes effter fullmakt dat: d: 16 September 1703 på Pehr Andersson Hougdahls wägnar effter des Libell, 11 mark Smt, af sahl. Lieutenenten Daniel Kiählbergs sterbhuus, som pålöpande Räckningh sahl. Lieutenenten, skall till Hougdahl skyldigh blifwet. Lieutenantens sahl. Kiählbergs sohn Mons. Jonas Kiällbergh infant sigh, och fordrade des sahl. faders skriftelige Obligation hörföre eller något annat agnoscement; elliest kan hans Moder och sterbhuuset denna fordringh intet erkiänna och betahla. Påminte och att hans sahl. fader, sedan Ao 1690 och 1691 /: ifrån hwilken tijd denne Hougdals Räckningh flyter /: Lefrera Låtit någon Last, derföre han fått betallningh. Och der han hade warit Pehr Hougdahl något skyldigh, hafwer han då kunnat sådant afkorta, hwilket icke skiedt. Resolutio. TingsRätten pröfwer skiähligt, att denna saaken måste anstånde och beroende blifwa, till des Pehr Andersson Hougdahl hemkommer, att han med sin Book, må kunna gifwa Tingsrätten den säkra uppLyssningh att sahl. Hr Lieutenant: Daniel Kiällberg, warit widh des fränfalle honom rättmäteligen de fordrade 11 mark Smt skyldigh; och hwarföre han dätta som nu fordras, icke kortat på den Last, som Hougdahl af sahl. Lieutenenten D: Kiällbergg effter året 1690 och 1691 bekommit. Sedan hwilket är skiedt will sigh Tingsrätten utj saaken wijdare och definitive uthlåta.
Blomsholm Strömstad	Skee	(29) S.dagh klagade Befallningsmannen på Blommers holm Wällb:de Lars Hattun, öfwer pijgan Torborgh Gunnarsdotter, för det hon nästförledne sommar utj slåttandenne, hafwer igenom sin iachtsamheet, warit der till wällande, att 3ne Blommers holms härskaps qwijgor blifwet af oxerna förderfwade, och sedan af Lupit ifrån honom, utur herskapetz dienst, mitt utj andetijden. Hafwandes således med det sennare gjort herskapetz skada. så mycket större. Påstodh alt derföre, att hon måtte för sådant Lagel. plickta, och skyldigh erkiännas qwigerna att betahla. Den förste qwijgan hade han fantz på ängen dödh; Men denne pijgan hade der om intet gifwet tillkiänna, att hon war siuck En torsdag näst der effter, fantz utj Rough kaassen strax ofwanföre sätegården, den andra förderfwadh och siuk: den han Låth kiöra åth skougen och der aftaga skinnet. Dagen der effter när som han skulle reessa åth Strömstadh, berättades åter honom, att en qwijga war hemma widh Ladugården af oxerna förderfwad; och då af henne drogs huuden befantz hon öfwer ryggen wara blodträtzigh, och war af henne ryggen brutin af oxerna: Hafwandes Torborgh den Natten Legat utj qwijboden, och Miöhlckat den Morgonen Booskaapen, men icke gifwet tillkiänna att oxarna giorde berörde qwijga skada; ehuru wähl hon war tillsatt, att hafwa tillsyn på Booskaapen, fast hon der med ey gick walle. Torborg swarade; att desse qwijgor äro af sott och siukdomb wordne döda; och hade hon intet sedt oxerna giöra dem skada. Och emedan Befallningsmannen Hattun derföre skall Lofwat och undsagt henne, att willia slåå alt sönder, haf: hon af frucktan begifwet sigh på flykten utur tjensten: will dock gärna gåå utj sin dienst igen, om hennes husbonde wille henne med Lindrigheet handtera. Befallningsmannen sade sigh offta hootat sitt herskaps tjenstehion, när de giort illa, men Lijckwähl hafft med dem fördragh och ey Lagt handen till: Hwilket Torborg och måste tillstå offta wara skiedt. På Rättens tillfrågan, huru stoor Löhn henne war wissadh, swarade Befallningsmannen att han henne Lofwat utj penningar 1 rdr, och wallmars kläder och skoor som Nämnden skattade tillhoopa för 6 dr Smt: Hwilket och Torborgh tillstodh. Torborg sade att strax effter hon war bortgången sigh anbudit till tjensten igen, men Ey blifwet antagen. Befallningsmannen swarade henne det ey giort, förrän som andetijderna woro förbij: Och ty ey kunnat henne antaga. Will och ey för de många afwiga, otijdiga och spätzska ord och budh hon honom sedermera skall sändt, henne nu wijdare antaga utj tjensten. Gunnar Torborgs fader tillstodh sig gått utj Caution för de fehlachtigheete som hon kunde beegåå, när hon tougs an utj tjensten: dock allenaste på ett år. Befallningsmannen hade sedan bepröfwat hennes dienst: hade han ey wellat Längre behålla henne, så stodh honom frijt. Befallningsmannen sade honom icke præfigerat någon wiss tijdh, till sin Caution.

		FORTSÄTTNING på mål nr 29 vid ting den 30 sept.– 3 okt. 1703 i Vik. Resolutio. TingsRätten pröfwar skiähligt, det böör Pijgan Torborgh Gunnarsdotter, som olagl:n och uttan all billigh orsaak, är näst förledne skårandetijdh aflupin utur sin uthfästeienst hoos Blommers holms heerskapp, och Befallningsmannen Wälb:de Lars Hattun på Blommers holm, böör för sådan sin förgripelsse, effter Kongel. May:ttz publicerade stadga för tjenstefolk och Legohion de Ao 1686, 4 pt plickta med en åhrs Löhn så stoor som den henne Lofwad war a 6 dr Smt, som hon till herrskapet uthgifwa skall. Men hwad den ena qwijgan anbelangar som af oxarna är worden förderfwadh, och des wedergjällande; kan sådant icke påläggias berörde Torborgh Gunarsdotter, förr än som närmare bewijs der om inkommer, att sådant igenom hennes försummelsse och wårdzLöössheet sig tilldragit hafwer. För denne fordringh Caverade Gunnar Sörensson i Warmelandh, des fader, så att den för hans dotter, skyndesampt betahlter blifwa skulle
Treje Kollekind Blomsholm Vässby Lilla Baggeröd Ylseröd	Skee Skee Skee Skee Skee	(30) S:dagh beordrades Nämbdemannen Anders Anders i Trija och Joen Larsson i Kollekind, uppå Befallningsmannens Wälb:de Lars Hattuns begiäran, att utj Laga synetijdh och bäggie parernas närwaro, syna och bese den strijdigheet som emillan herskapetz på Blommers hollm tillförordnade Befallningsman för Frälssehemmanet Lilla Wässby å den ena sijdan, och skattehemmanens Baggerudz och Juhlsrudz Jordägander å andra sijdan uppwäxin är, om rätta Bohlstade skiähl, förberörde Frälsse och skattehemman emillan; Skohlandes de sedermera wid Tinget, enär påfordras, der om giöra deras sanfärdiga relation. Med det samma kunna de och bese den wägen, som Befallningsmannen Hattun klagar att hans grannar nu giöra sigh öfwer Blommers holms wåataste Äng; och sitt betänkiande der om angifwa, huru wijda sådant kan förbiudas såsom en saak, hwar igenom sätegården præjudiceras och orättmäteligen skada Lijder.
Långagärde Olaskärr Brevik Källviken Kile	Tjärnö Skee Tjärnö Skee Tjärnö	(31) S:dagh förekom Christen Jönsson utj Längegiärdet på Koster, producerandes 2ne wittnen, der med att bewijsa, det hans Sahl. hustru Karin Torkelsdotter, hafwer på sitt yttersta nästförledne åhr gifwet och Testementerat honom den qwarlåtenskapp, som effter henne finnes kunde, utj det Lössa: hwilka han begiärte nu måtte Eedeligen förhöras, emedan hans Sahl. hustrus Erfwingar hafwa honom litera Låtet och fordra af honom förberörde des hustrus arf Thruls Ollsson i Osskiärr war tillstädes, som hafwer sahl hustru Karin Truhlsdotters (<i>Aé: Namnet kollat på nytt</i>) syster, och 2ne hennes bröder Sören i Breewijck på Koster och Hans i Kiällewijcken, hwilka bäggie på arfwet något åtahl icke gjorde. Trulls i Osskiärr talade på sin hustrus och de öfriga des syyskons wägnar och fordrade samma arf. Tingsrätten kunde ey förwägra, att iu Christens wittnen måtte blifwa afhörde, som woro Guri Jonsdotter Oluf Trullssons hustru i Kijhla, och Guri Mattzdotter Oluf Hälliessons hustru. Hwilka effter undfängin trogen förwarningh eedens wicktigheet, den med hand å book aflade, och sedan berättade hustru Guri Jonsdotter således att Sahl hustru Karin Torkillsdotter på Längegiärde war siuk utj Barnsäng; nästförledne åhr d: 26 Augustij, och der utj dödde. och under sin swagheet kallade hon sin Man Christen Jönsson in till sig sägandes iagh äger hwarken Jord eller grund, men de fattiga Kläder som iagh tient före, dem rååder iag giöra af, hwar iagh will: dem gif r iag Eder min Christen. och der på räckte hon honom sin hand. Mehr hade hon ey till sägia. Hustru Guri Mattzdotter inkom sedan och berättade således; att nästförl e åhr något före Mickelsmässan war hon på Längegiärde hoos Sahl Karin Torkildsdotter, och henne besöckte utj hennes Barnsäng, då sade hon utj sin stoorä bedröfwelsse till sin Man Christen, att han ey skulle gifwa sigh så mycket hwad henne widkommer, så gifwer hon honom både med hand och mund sin qwarlåtenskapp, så att honom ingen derwid skulle ryckia och rijfwa, och gaf honom derpå sin hand. Mehr hade hon ey tillsägia. Resolutio. Såsom Christen Jönsson i Längegiärde på Koster, med 2ne beskiedelige wittnen bewijst och intygat hafwer, det hans Sahl: hustru Karin Torkildsdotter, hafwer nästförledne åhr, på sitt yttersta Testamentzwijs gifwet honom sin effterlåtenskapp, utj det Lössa: altså pröfwar Tingsrätten billigt det böör han och en sådan sin Sahl hustrus disposition och förordningh till godo niuta: så att des Sahl hustrus närmaste Erfwingar, det ickie må ryggia, och återkalla, eller och effter henne något arf utj det Lössa, af honom fordra måge.

Ting den 30 september – 3 oktober 1703 i Vik – fortsättning.

Hjälmsberg	Skee	(32) S.dagh kommo Oluf Andersson i Hjelmberg och des hustru Barbro Swänsdotter, in för Tings Rätten, berättandes huruledes de såsom barnLösse folk, hafwa in för tingsrätten Ao 1693 d: 6 Februarij testamentzwijs giordt den disposition och förordning, att ehoo som öfwerlefde den andra, skulle behålla utj sitt Enkioståndh för Erfwingarna opåtalt, den afledne mackens dehl utj boet, och effterlefnade qwarlåtenskap. Hwilken deras disposition Tingsrättens hafwer bijfallit, emedan deras egendomb består af Lössöron och icke af någon odelsjord. Hafwa de och då med det samma således disponerat, att der Oluf Andersson effter sin maakas död trädde till ächtenskapp igen, då skulle hustru Barbros systerdotter Lucia Gottormsdotter benämbd om sina 8 åhr, wara hennes endaste arfwinge. Dödde åter igen Mannen före, och hustru Barbro Lefde effter honom, och wille trada till annat giftermähl, då skulle hans brodersohn Halfward Halfwardsson, om sina 7 åhr, trada såsom endasta Erfwingen till den dehl, som woro effter honom utj boet att tillgåå. Och beklaga de nu bäggie, att desse unga Barnnen dem de på dödlig händelse å både sijdor, uthsedt för deras arfwingar äro nu fast oförmodeligen bäggie igenom döden afgångne. Altderföre hafwa de åNyö, fattat den testementerliga disposition och förordning dem emillan, den de bäggie budo måtte Actis insereras, att ehoo som af dem effterlefwer den andra den skall behålla bäggies deras heehla boo, och den aflednas arfwingar, skohla der på ingen mackt hafwa att tahla. Hwilket de och så wijda å både sijdor wille hafwa Extenderat och uthwidgat att enär den Längst Lefwande omsijder igenom döden afgåår, skohla bäggies deras ärfwingar hwad då woro till att finna, arffeligen tilltrada och widkiännas och sin emillan Lagel, fördehla, så att hans arfwingar deraf niuta tvådehlarna, och hennes arfwingar tredingen. Hwilken deras testementerliga disposition Tings Rätten Lemnade wid den Krafft som effter Lagh och Kongel. testamentzförolrdningen den äga kan.
Öddö Tänge Saltö	Tjärnö Skee Tjärnö	(33) S:dagh blef Torger Hansson på Öddöön pålagder betahla till den hoos honom näst förledne sommar afledne drängens sahl. Bryngel Gunnarssons igenlefwade Moder hustru Malin Bryngelsdotter och den aflednas broder Oluf Gunnarsson i Tänge, de på des Löön hoos Torger återstående 6½ mark Smt; hwar med Thorger ifrån wijdare deras tilltahl skall wara befrijad: emedan han in för Tings rätten nu bewijst med Erich Nilssons på Öddön och Pijgan Ingrid Jonsdotters på Saltöön betygande, att wid den aflednes död utj hans kijsta inga flere penningar hafwa warit till finnandes, än 12 skilling dem hans Moder och broder tillförrenne hafwa fått om händer, tillijcka med hans Räck och hatt samt skrijn. Stämbningsmarken betahlar och Torger till dem.
Vässby Lilla Giö Vässby Giö Vässby Norge	Skee Skee Skee	(34) S.dag klagade Befallningsmannen Wälb:de Bengt Månsson öfwer Pehr i Giöfwes by, Lars i Lilla Giöfwes by, Hans i Wässby för det deras drängiar nästledne sommar d: 14 Augustij äro bortrymbde till Norriet, och Lars hafwer sedan sedt den ene här inne, som sades tubbat de andra med sigh åth Norgiet. Pehrs dräng heet Hans, Larsses dräng Essbiörn, och Hansses dräng Tore. Hafwandes Larsses dräng warit inne utj Rijket, sedan han förste gången afrymbde, och tubbat de andre med sigh, då har Lars sedt honom och Hans tahlat med honom, men ey gifwet sådant tillkiänna, utan han således kommit att bortläcka de andra med sigh. Lars tillstodh sigh sedt den samma och Hans tahlat med honom, men ingen dhera tänkt annat, än att han då skulle blifwa qwar. Pehr i Giöfwes by war intet hemma, när som hans dräng reeste bort: Hwilken foor sin wägh om natten, och de andra äfwen så. Tings rätten kunde för denne gången wid sådan beskaffenheet ey mehra giöra, utan förmante allmogen, att strax gifwa tillkiänna hoos Hr Befallningsmannen Bengt Månsson, När som de förnimma någon dräng eller Karl, hafwa det uppsättet att gå bort öfwer gräntzen, så framt den som med sådant tigger och döljer, icke will warda Lijcka straff underkastadh med dem som öfwerlöpa.

Ting den 30 september – 3 oktober 1703 i Vik – fortsättning.

d. 2 October

Mardal	Skee	(35)
Kangeröd	Skee	S: dag förekom Cronones BefallningsMan Wällb:de Bengt Månsson, och påstodh
Hweene- skogen	Skee	att niuta domb uti twistigheeten med Kangerudzboerna, angående rätta
Hästeskede	Skee	ägoskillnaden emillan Mardahl och Kangerudh: jämpte Hr Befallningsmannen
Massleberg	Skee	woro Mahrdahts åboer tillstädas nämb. Anund, Elias och Oluf Mattzssöner, Hans
Stockebron	Skee	Gudesson, Trulls Mårtensson och Oluf Anundsson Enkian hustru Sigrid
Tybäcke- huhlan	Skee	Hansdotters sohn: som det samma insisterade. Från Kangerudh som swarander,
Kampe- stenen	Skee	infunno sigh Peder Mattsson i Kangerudh och Rear Trullsson ibidem, Tingsrätten
Rellen	Skee	försporde, om den domb war igenfunnin och nu kunde framwijssas, som widh
Treje	Skee	synen nästförledne sommar bewittnades skohla utj danska Regeringens tijdh wara
Stocke- bäcken	Skee	fallin, emillan Kangerudh och Mahrdaht, hwar igenom Mardahl skall wunnit och
Flogtjärnet, Lilla	Skee	obtenerat ägande rättigheet till Hweeneskougen . Pehr Mattzsson i Kangerudh
Lilla Flöget	Skee	swarade sigh den nooga effterfrågat, men kan intet igenfinnas; det samma sade och
Stockebro- bäck	Skee	Mardahlsboerna, att den intet kunde igenfinnas. Pehr Mattzsson i Kangerudh
Rulleknatten	Skee	producerade en attest daterad, uthgifwen af Båtzmannen Christen Gunnersson
Baarvadet	Skee	Krook, hwilken attest Jacob Farter och Jonas Hortulan, som wittnen på hans ordh
Hästeskede	Skee	underskrefwet Lydandes således: att dehlet emillan Kangerudh och Mardahl går
Flöghult	Skee	ifrån Hästeskiee hufwuddehlet, ända fram träålinien till stockebroo. det han will
Strängen	Skee	om påfordras skulle, med Eedh bekräfta. der till med producerade Peder Mattzsson
Valex	Skee	ett wittne benämbd Anders Andersson i Masslebergh , som skulle om denna
		twistigheeten någon weetenskapp hafwa. Emot hwilken som ingen
		Exception giordes, så admitterades han till wittnes Eedens afläggjande. den han och
		effter troogen undfångin förmahningh om Eedens wicktigheet med hand å book
		aflade, och sedan som föllier berättade: att för 14 åhr sedan, tiente han hoos Hans
		Gudesson på Mardahl; då gick han med Mattz i Mardahl till skougs och war Anders
		då en pilt om sina 9 åhr widh pass. Då hafwer Mattz sagt, att Råämärcket emällum
		Kangerudh och Mardahl gingo ifrån Stäckebron och till Tybäckehuhlan , och
		sedan weeth han intet wijdare här om. Och skall Mattz sagt, att dijth wille
		Kangerudhzboerna kiännas. om de war någon broo öfwer stäckebacken det mins
		han intet. Mehr hade han ey till sägia. TingsRätten tillsporde
		Mahrdahtsboerna, af hwad skiähl de disputerar, det Kangerudz giärdesgårdz på
		wästra sijdan om Kangerudz änggh icke stäär utj rätta dehlet. De swarade; att de intet
		concordear med den Linien, som Löper ifrån dehlet der Hästeskiee, Mardahl och
		Kangerudh möötes åth, och till dehlesteenene som de kalla Kampesteenene , ståendes
		strax uthmed Kangerudz åkergiärde. Ytterligare berättade Mardahlsboerna, att
		uppå denna giärdesgården, som nu stäär, skall warit klandrat A:o 1699, när Joen
		Larsson i Kollekind och Ländzmannen Tomas Kiäpp woro till att beesee deras
		Controversie med Kangerudh och skohla de då gått effter denna Linien, som de nu
		sigh åberoppa, och sedt att effter gamla Gierdesgården ännu qwarstodo gamla
		giärdesgårdzstaaker utj marken effter denna Linien. Joen Larsson i Kollekind och
		Ländzmannen Kiäpp tillfrågade härom af Tingsrätten, swarade härpå. att den tijdh
		som de der woro, war ingen twist om den giärdesgården, som stood wäster om
		Kangerudz änggh: Men den gierdesgården som stoodh nordan före Kangerudz
		åkergiärde, den war uthflött bättre Norr, än han tillförrenne städt en fambn eller 3
		alnar: och det widh pass en 30 fambnar upføre åthh Kangerudh. Tingsrätten
		befrågade, om Mardahlsboerna någon tijdh förr än då, klandrat på den wästra
		giärdesgården. Det beswarades; att Mardahlsboerna och Auditeuren Grönwall,
		woro hoos Hr Häradszhöfdingen Böriesson, när som gånga eller syn stodh på
		Reelen , som war A:o 1689 eller 690, och angofwo denne deras tahlän. Anders i
		Trija tillspordes om han som då bodde på Reelen, hade här om någon kundskap?
		Han swarade att han ey rättare mins, än deras anbringande då gick än kan bewijsas
		hafwa warit bestridder: Täden i samma Linia in till Stockebäcken , och det rummet,
		som Broon der öfwer tillförrenne Legat hafwer: hwaräst ett femsteena Röör nu
		upsättias skall, peekande med sin ena wijsare tillbaaka till det förberörde rummet
		der Hästeskiee, Mardahl och Kangerudz ängiar tillsammans stööta, och med den
		andra wijsaren Linien recta till Wässe eller Lille flougs Kiärnet , ett wäderstreeck
		utj ost Nord ost; skolandes emillan denne stäckebroo röössen och Lilla flöget 3ne

		FORTSÄTTNING på mål nr 35 vid ting den 30 sept. – 3 okt. 1703 i Vik. wijsare sättias, som denna Linien parterna till Rättelsse, kunna illustrera och upplysa. Hafwandes icke TingsRätten undgåå kunnat, wid förberörde stockebroo, Låta inrätta ett Röör emedan Pehr Ericksson i Masslebergh och Anders Andersson ibidem den förre hafwer wittnat effter sahl. Nilsses ordh i Kangerudh, att dehlet emillan Mardahl och Kangerudh, skulle wara i Stockebroobäck, och den senare effter den ännu Lefwande Mattz Pehrssons utj Mardahl ord, dem han förr än denne action böriades, för 14 åhr sedan tahl, att widh stockebroon som Ligger eller Legat öfwer Stockebroobäck är dehlet emillan Kangerudh och Mardahl. Hwad den andra Linien beträffar, som Päähr i Kangerud uthwijsat öfwer Rulleknatten, och till en stoor steen af honom kallat hufwuddehlet, och tådan utj Baarwadet: hwar intill han med Kangerudz ägor komma wehlat: så hafwer Tings rätten den icke kunnat gifwa wijtzord, emedan som Mardahlsåboerna derigenom skulle mista Hweeneskougen, den de Lijckwähl med 3ne beskiedeliga wittnen, nämbli:n Anders och Mickel Anderssöner i Hästeskiee och Anders Trullsson i Flughult intygadt att Hweeneskougen hördt Mardahls boerna till så att de i alla tijder, hafwa der sammastädes häfdat uttan intrångh. Warandes den skougstracten kalladh Hweeneskougen, som emillan kiärnet Wässle floget och Baarwaadet är belägin. Hwad Skiötteknatten beträffar, dijt in till Mardahls boerna komma wehlat, med sina ägor, emot Kangerudh: Så hafwer Tings Rätten dem der utj icke kunnat bijfalla, emedan intet wittne producerat är, som haf:r kunnat betyga att der utj något dehle märkie är; hafwer icke heller der någon röös kunnat upwijsas, som skiönias kan af Menniskiohänder, till dehlemärkie desse byar emillan der wara nedsatter. Hwad belangar ytterligare de 2ne stoor ofenteliga steenar, som Lågo på berget strax uth med Kangerudz giärde så kunde icke heller Tings rätten på dem reflectera emedan för deras stoorleek skulld, Tings Rätten nogsampt kunde finna, att de af Menniskiohänder till dehlemärkie för berörde strijdande hemman emillan alldrigh warit der satte eller Lagde: och der hoos hwarken domb eller förehningh uppwijsas kan, att berörde steenar för delemärkie warit förklarade, af dommare eller parterna. weet och icke heller, Anders i Strängen såsom en uthrijckes födder Man af egen eller sina fäders och förfäders förfahrenheet att wittna, om desse steenar: uttan allenaste af ett Löst tahl, som han en gångh, af en Man, boende i Strängen, Halfward Joensson benämbd, förfarit hafwer; Hwilken i Lijcka måtto, Långt ifrån Mardahl, utj Wallex war födder och uppfödder och utj Mardahl eller den bygden, icke någon tijdh bodt, eller der Länge hafwer wistatz. Muhlebetet hwad beträffar, så wijda Kangerudz boerna det på Mardahls ägendomb åthniuta, skohla de derföre till wederbörande en skiählig betahlning åhrligen gifwa, effter bäggies deras förehningh. Af de Expenser som till den hålldne synen och flere Rättegångsomkostningar uppgångne äro, finner Rätten billigt att Kangerudzboerna böra halfparten beståå och betahla, som sigh till 15 dr Smt belöper.
Mardal Björneröd	Skee Skee	(36) S:dagh berättade LändzMannen Wällachtat Tomas Kiäpp utj samptel. Mardahls boernas närwaro, att in på Björnerudz ägor emillan Mardahl och Björnerudh, hafwer en Skalckachtigh hand giordt någon bleekningh utj skougen: der med uttan twifwel att af skiära Björnerudh des Booställe någon dehl af des skough. Hwar emot han för denskulld nu protesterade, att den bleekningen i framtijden icke må Lända Björnerudz äger till förminskningh coh förfördehlande.

Ting den 30 september – 3 oktober 1703 i Vik – fortsättning.

Brehult Medvik Valer Nordlandet	Hogdal Skee trol. Norge = Norge	(37) <i>Aé: Mål avseende</i> ”hustru Kierstin Tohrgersdotter utj Breehult ” ----- “saak wid Sommar Tinget, emot Anders Mickelsson hennes granne: angående besittningen af hela Brehultz hemman”-osv här iämpte begiärte hustru Kierstin Torgersdotter, att Gullick Nilsson utj Meewijck , hennes Sahl Mans Pehr Nilssons broder, och hennes Sahl Mans broders Anders Nilssons hustru Anna Ammundzdotter på Hwahler , måtte nu göra för Tings Rätten deras berättelse; om icke Sahl Anders Nilsson på Hwahler undfått betahlningh för sin arfsLått utj det fasta i Breehult? Hustru Anna Ammundzdotter på Hwahler framkom och bekiände att hennes Sahl. Man Anders Nilsson på Hwahler, hafwer undfått fullkommeligh betahlningh för sin arfwelått utj odelsjorden i Brehult, af Sahl Pehr Nilsson, förr än som han kom till Nordlandet. Hwilcket hon så mycket wissare weeth, som hon sigh grant påminner, att hennes Sahl Man under sitt äcktenskap med henne, och sedan han kom till Nordlandet att boo, war åthskillige gånger hijth öfwer gräntzen och kiöpte spannemåhl af Pehr Nilsson, och betalte det med penningar hwilket han icke hade giordt, om så warit, att han hafft hoos Sahl Pehr Nilsson på sin arfwejord något till fordra.-osv <i>Aé: Målet står på sid.277- 282</i>
Skageröd Röd	Hogdal Lommeland	(38) S. dag förekom Anund Thrullsson i Skaagerud i Hoodahls socken och berättade, att han undfåt af Hans Halfwardsson i Rödh i Lommelandz socken 11 dr Smt till Låns, och derföre sätt honom till en bruukelig pant 2 2/11 sättingar, Hans effter des sahl. fader arfde odels jord utj Rödh i Lommelandz socken; hwilken jord Hans Halfwardsson så Länge skall bruuka, behålla och besittia med alla des Lägenheeter, till dess han sina uthlagde penningar igen bekommer. Hwilket på begiäran Tingsrätten ey underlåta kunnat att wederbörligen attestera.
Skageröd	Hogdal	(39) S:dagh trädde för Rätten Anund Trullsson i Skagerudh och gaf tillkiänna för Tings Rätten det han hafwer för 4 åhr sedan undfått af Joen Erichsson i Skaagerudh utj Hoodahls soken, 40 rdr Courrent eller 60 dr Smt, utj contente penningar, hwarföre Anund Trullsson hafwer honom utj Pant satt 1 Tunna skyllid utj Skaagerudh i Hoodahls socken med alla des Lägenheeter, att utj 16 åhrs tijdh oigenlöst bruuka och besittia, ifrån den tijden beräknadt, som han penningarna undfick, och sedan så Länge och in till des, han sina penningar utj en samblad Summa igenbekommer. Hwilket TingsRätten ey under Låta kunnat, på begiäran att attestera.
	<i>Om rotarnas utlägg till båtsmän</i>	(40) S:dagh upwijstes af CronobefallningsMannen Wällb:de Bengt Månsson 2ne Specificationer Pro Ao 1699 & 1700, der uti antäcknadtt war, huru mycket hwar heel Roota på förberörde åhr, uthlagt till sin Båtzman eller Båtzmans Contractet, och hans Excell:ces Högwällb:ne Hr Baron General Gou: Hr Joh: Benedict: von Schönlebens ordres; hwilka Specificationer wid uplæssandet befunnes af samptel. Nämnden wara utj alla måtto riktiga: Hwarföre bewilliades att de med undertäcknadens hand och häradetz Sigill måtte verificeras.
Koster, Nord Lindholmen	Tjärnö Tjärnö	(41) S:dag fant Tings Rätten skiähligt förordna Mattz Knutsson på NordKoster till förmyndare för Sahl. Oluf Ifwerssoms effterlåtne lilla omyndiga dotter Marit Ollssdotter benämbd i stället effter Sahl. Tohre på Linhollmen , som nu för en Lijten tijdh sedan är dödh worden, emedan denne Mattz är den omyndigas Modersystems Man. Och Lärar han altderföre Låta sigh berörde omyndigas angelägenheeter wara recommenderade: i synnerheet, så att han till sigh hämptar och wähl disponerar den omyndigas erhåldne arf effter skiftesbrefwetz uthwijsande de Ao 1701 d: 3 Januarij; ifrån Sahl Tores på Lindhollmen Sterbhuus som hoos Sahl. Tore innestådt. Hafwandes Tores mågh, Anders Ollsson på Lindhollmen, till berörde arfs uthbetahlande, nu införsägla Låtit utj en pungh 27 dr 26 ./. Smt, hwar af han sade sigh 11 dr 26 ./. Smt af egna medel uthlagt hafwa.

Ting den 30 september – 3 oktober 1703 i Vik – fortsättning.

Mällby Röd	Skee Skee	(42) Dito förekom Lars Hansson i Mällby i Skiee socken och bekiände sigh undfått af sina bröder, Joen och Ammund Hanssöner i Rödh 12 rdr eller 18 dr Smt, hwarföre han till dem försällier och uppdrager 3 Sättingar och 4/5 Skrulld Skyld hans arfde fädernes odels jord utj Rödh i Skiee socken, till oklandrat ägendomb att niuta bruuka och behålla för sigh, sina hustrur och barn, med alla tillhörige Lägenheeter nu och i tillkommande tijder hwilcket på begiäran Tings rätten ey förwägra kunde wederbörligen att attestera.
Röd Buskeviken Strömstad Marstrand Stale	Skee Skee Skee	(43) . S: dag uppwijste Imo Joen Hansson i Rödh ett Kiöpebref dat: d: 23 Majj Ao 1698, uthgifwet och underskrefwet af Barbro Nilsdotter, der utj hon updrager Joen Hansson i Rödh, en Lijten Jordelåt, som hon ärfvt effter sin Sahl Moder hustru Jöranna Lassesdotter å 1 och 3/5 Skrulld Skyld utj Rödh i Skiee socken för 2 dr Smt: hwilka penningar hennes halfbroder Nils Bryngelsson utj Buske=wijkan , nu närwarande, betygade wara betalte till hans syster Barbro. bewittnade och Scholemästaren utj Strömstad Hr Sven Joensson med sin underskrift på samma Kiöpebref: dat: d: 21 Februarij 1703 om Kiöpets richtigkeit, 2do betygade Joen Hansson, med en upwijst Zedel dat: Mastrand d: 14 Octob: Ao 1688. underskrefwen af sahl. Jöranna Lassesdotters sohn Sifwer Bryngelsson, det han Sifwer tillstår sigh af Borgaren Joen Swensson i Strömstadh 9 mark Smt på Joen Hanssons wägnar bekommit, och det på sin broders Harald Bryngelssons Jordepart utj Rödh, som Joen Swenssons underskrift på berörde Zedel dat: Strömstad d: 21 Februarij 1703 uthwijsar, än bewijste Joen Hansson med en Zedel, dock uttan dato, att han hafwer till Bryngel Zifwersson i Stahle , på Harald Bryngelssons wägnar betalt 7 mark Smt, hwilket Nils Bryngelsson i Buskewijckan Haraldz broder nu Närwarandes betygade rättmätigt och sant wara, betygandes Haraldz ärfde jordepart effter des sahl. Moder hustru Jöranne Lassesdotter sigh till 3 1/5 skrull. Och hafwer förberörde Bryngel Sifwersson warit hustru Jöranne Man, och Haraldz fader. 3tio der till med uppwijste Joen Hansson i Rödh en skrift af Bryngel Sifwersson underskrefwen, dat: d: 24 Julij Ao 1681 der utj infördt finnes att hans sohn Sifwert Bryngelsson tillstår och berättar, att han Sifwert bekommit uppå sin Jord utj Rödh, 2 rdr af Joen Hansson i Rödh och derföre honom sin jord hwilken han arfft effter sin Moder sahl. hustr. Jöranne Lassesdotter i Rödh pantsatt; hwilken des jordelått nu uthräknades wara 3 1/5 skruhl skyld utj Rödh; hafwandes Rådmannen i Strömstadh, Wäll:tt Jöns Bassi attesterat under samma skrift om des richtigkeit d: 21 Februarij 1703, 4to betygade och Joen Hansson igenom Tingsrättens bref af d: 10 Feb: 1703 sigh af sahl. hustru Jöranna Lassesdotters dotters Marin Bryngelsdotters barn Amund, Oluf och Harald Ifwerssöner, samt Ingrid och Jöranne Ifwersdottrar, för 3 dr Smt kiöpt och sigh tillhandlat 1 3/5 skruhl skyld utj Rödh, 5to ytterligare beroppade sigh Joen Hansson och hans broder Ammund, på sin sahl. faders Odels bref af den 21 Martij 1682, der utj deras sahl. fader Hans Lassesson hafwer Löst; af de andra 2ne sina systrar Åhssa och Karin Lassesdottrar 4 sättingar 3 1/5 skrull skyld i Rödh för 10 rdr Courant, 6to hafwer och deras sahl. fader Hans Lassesson ärfvt effter sin sahl. fader 4 sättingar 3 1/5 skrull skyld i Rödh för 16 rdr så att fördenskuuld nu Joen och Amund Hanssöner i Rödh /: inberäknadt och de 3 sättingar och 4/5 skrull skyld ibidem, som de nu af sin broder Lars Hansson i Mällby inlöst /: en Tunna skyld utj Rödh i Skiee socken äga: Hwar utj de och nu tillstodo, sigh wara Lijcka dehlachtige, så att hwardehra af dem der sammastädes äger 6 sättingar skyld. Hwilket dem till uplyssningh och så mycket större säkerheet här med till protocollet fördes, och dem bejaakades på begiäran att Extraderas.

Ting den 30 september – 3 oktober 1703 i Vik – fortsättning.

Gångestad Anneröd	Norge Hogdal	(44) S.dag förekom en Norrsk Man, Albreckt Böriesson utj Gångestadh Skiebberije och Prästegjæld fordrandes på sin hustrus Marins och sin wärsysters Karin Assbiörnsdottrars wägnar betallningh för 5 sättingar skyld de arfft effter sin sahl. fader Ässbiörn i Annerudh och deras broders sahl. Erickz effterlätne Enkia Sigridh Elofsdotter och effterlefnade barn, a 8 rdr Sättingen, hwar till sohnén Ässbiörn Erickzsson swarade på sin Moders och syskons wägnar, att de sigh der till intet kunna förståå. Imo Emedan deras sahl. fader effter domb de Ao 1669 d: 17 Septemb: uthlagt till Cronan för samma jordelått såsom återstående skatt 6 dr 10 öre Smt, 2do hafwer hans sahl. fader och Moder betalt på denne jordelått 21 rdr i danska penningar, som gör 26 rdr 16 öre Sr swänka: Hwilka dock Albräckt wille korta emot Landzskyllden, som derföre åhrligen borde uthgifwas för hwilken då man till 5 mark Smt åhrligen dem debiterar utj 33 åhr, blifwer det en Summa af 41 dr 8 öre Smt; Hwar med de uthgifne Pngr skohla mehrendehls betalte wara. Och sade Allbräckt sin hustru och wärsyster alldrigh gifwet emot förberörde penningar uth något kiöpebref på desse 5 sättingar skyld utj Annerudh. Börandes Landzskyllden åhrligen betahlas, eller den dermed resterar öfwer tijden Lagel:n plickta. Resolutio: TingsRätten finner skiähligt att Ässbiörn Erichsson utj Annerudh, på sin Moders och syskons wägnar, böör med Allbräckt/t/ Böriesson utj Gångestadh i Norriet inom nästa Tingh, giöra och författa dem emillan en behörigh Liqvidation, huruledes den af Allbräckt fordrande Landzskyllden på sin hustru Marins och wärsysters Karins Ässbiörnsdotters wägnar för 5 sättingar skyld utj Annerudh, sedan Ao 1669 in till denna tijden, är clareradh och betalter: Sedan hwilket skiedt will sigh TingsRätten wijdare förklara om Assbiörn något mehra till hans hustru och wärsyster, på deras arfwejord utj Annerudh betahla skall.
----------------------	-----------------	--

d: 3 October

Hjältsgård Nedre Folkestad	Skee Skee	(45) S.dagh förekom hustru Marit Ollsdotter i nedre Giälldzgårdh Man Torger Swensson berättandes att hans K: hustru Marit Ollsdotter med hans samtyckie och jaaordh hafwer undfått 20 rdr Courrent eller 30 dr Smt, af sin broder Tohl Olufsson i Folckestadh och der emot honom till köpps upplåtit 2ne Sättingar Skyld utj Folckestadh i Skiee socken, som hon effter sina Sahl. förälldrar arfft hafwer, så att hädaneffter berörde Tohl Olufsson skall deraf wara den rätta Jordägare och det för sig och sina Erfwingar få Nyttia bruuka och behålla med huus och Jord, åker och äng, lunder och lundestäder etc, till ewardeligh ägendomb. Hwilket Tings Rätten på begiäran ey underlåta kunnat, att här med wederbörligen attesterad.
Muggeröd Sälten Bodalen	Lommeland Skee Lommeland	(46) S.dagh fan TingsRätten skiähligt saakfälla Swen Ollsson i Muggerudh , till 3 mark Smt plickt, för det han gjorde ett olageligt och oanständigt dombqwahl uppå Härads höfdingens sahl. Hr Gustaf Farters Ao 1670 d: 18 April uthgifne Pantebref, till Hans Simonsson i Sältern , på den odelsjord ibidem, som honom Hans Simonsson sedan igenom Fastebref Ao 1690 d: 6 November, är worden tillägnadh. Hwilken saak han Swen Ollsson i Muggerudh Ao 1701 d: 30 Sept: för rätta andraget, och då igenom Wällb:ne Härads höfdingens Hr CederCronas domb, alt des klander och åtahl på denna Odelsjord utj Sältern, blifwit för ogiltigt ansedt och förklaradt. Hwilket samma ey thes mindre han Swen Ollsson nu ytterligare, alla slijke publique documenter oacktade andragit; förmählandes sin hustru sahl. Elin Elofsdotter alldrigh pantsatt sin jord i Sältern, eller på den samma någon penningh undfått hade, börandes här effter sahl. Tore Elofssons barn i Boodalen , så wahl som Hans Simonsson i Sältern, för dätta Swen Ollssons inspråk befrijade wara.

Ting den 30 september – 3 oktober 1703 i Vik – fortsättning.

Åseröd	Skee	(47) S:dag: förekommo Cronohemmanet Åhsserudz ett helt, Åboer Nils Ollsson och Anders Assmundsson i skattehemmanetz Öfre Nästerudhz 1 helt åboer och Jordägander Anders Joensson och Lars Erichsson, skattehemmanet Nedre Nästerudhz 1 heelt åboer Oluf Ifwersson och Anders Hansson; hörandes detta Blommers Holms herskap till; hwilka alla tilltahlade, Åboerna och Jordäganderna, af Mörkebacka Hans Toresson och Siuhl Jonsson. Hwilken senare bruukar Biörns i Warp , som och nu tillstädes war, pantejord ibid. ThesLijckest Öfre Strängens Cronohemmanetz Åboer Anders Ollsson, begiärandes de förra, det måtte de niuta dehlactigheet utj ett oskattlagt torp eller platz Haugen benämnd som utj alla desse hemmans samfälte eller Fällitz uthmark skall wahra uptagit, hwilket de senare sigh till ägnadt utj en Långsam tijdh. Men dock nu för en tijdh sedan låto Öfre Strängens åbo, undfåå sin dehl derutj. Tingsrätten befrågade hwem som uptagit dätta Torpet, och huru Längesedan det skiedde och på hwars tillåtelse? Kiäranderna swarade att Torpet uptougs första gången af en dragoun, Jöran benämnd utj danska Regiärningens tijd, några åhr effter Annibal Cestedtz Krigh som påstod Ao 1644: och enär han kom der ifrån, så undfick en man Erich Håfwerudh benämnd samma hemman; hwilket han besatt såsom Båtzman för Mörkebacka, Nästerudh, Sahlen och Hee . Hafwandes denne sedan fått sitt gifte utj Mörkebacka, deräst hans hustru ärfitt hade 3½ sätting skyld. Och då Mörkebacka boerna wille denna Jordelått Lösa af honom gofwo de för ermälte 3½ sättingh skyld, honom dätta hemmanet till besittningh. Hwilket han och sedan, enär han tough sig an halfwa gården i Håfwerud till Bruukz iämbwähl bruukade, och Låth föra grödan der ifrån till Håfwerudh. Sedermera hafwer Mörkebacka boerna, inlöst de föreberörde 3½ sättingar skyld ibidem, för pass 3 åhr sedan som han ägde utj Mörkebacka, och der emot afstodh han till dem igen Torpet. Sedan hafwa Mörkebackaboerna det för sigh behållit, till des Anders i Öfre Strängen fick deraf en dehl. Berättade och Mörkebacka boerna, att den tijd han Erich Torpet innehade, hafwer han uthgifwet utj skatten hwar tolfte penningh med Mörkebacka. Åboerna på Mörkebacka, inlade een wittnesskrifft, af Engebrät Bengtsson på Grafwen i Enningedahls socken uthgifwen, der uti berättas, att han är 62 åhr gammal, och att han utj sin ungdom hade giätit fåå widh Strängen, och att utj Haugen då stådt mycket tiöck skough af hassel och Eene; hafwandes han ey kunnat annat weeta, än det Haagen /: Hwar af berörde Torp är uptagit :/ då war under Mörkebacka; emedan han blef befallter dötta eller täppa igen biellorna, när han der in skulle Låta eller föra Booskapen till beetz. Resolutio. Denna twistigheeten, om ägande rättigheeten af Torpet Haagen, emidan Åhsserudz, Öfre och Nedre Nästerudhz åboer å den ena sijdan, och Mörkebacka med Öfre Strängens Åboer å den andra sijdan uppwäxin är, differeras till wintertinget, och till des de här om tillförrene producerade wittsens berättelser utj protocollo kunna uppsöckias, uppå hwilka Öfre Strängens Åboer, kommit till att åthniuta dehlactigheet utj öfwanförmälte torp: På det TingsRätten sedan utj saaken må kunna sigh definitive uthlåta.
Nösteröd	Skee	
Övre		
Nösteröd	Skee	
Nedre		
Blomsholm	Skee	
Mörkebacka	Skee	
Varp	Skee	
Strängen	Skee	
Övre		
Haugen	Skee	
Salen	Skee	
Hee	Skee	
Hoveröd	Lur	
Grafwen	Norge	
Källviken	Skee	(48) S:dagh blefwo Hans Torkelsson i Kiällewijekan och des Swåger Nils Ollsson i Tråshult , ombefalte till nästa Ting att inkomma med deras Sahl faders undfångne pantebref på 9 Sättingar Skyld i Kiällewijekan i Skiee socken, som Christopher Hansson i Mååstorp i Lommelandz socken och hans broder Joen Hansson i Boowall , söckia till att återlössa, på det Tings Rätten der af må inhämta kunna, hwad mehnin som de orden hafwa, hwilka utj arfskifftes brefwet de Ao 1698 d: 30 December finnes, att Torkill effter förehning gifwet Arne för sin arfzdehl 18 rdr; antingen penningar äro gifne på förpantningsRättigheet, eller Kiöp. Sedan will sigh TingsRätten förklara om LösningensRätten af de 9 Sättingar Skyld eller 1/4 utj Kiällewijekan, som Arnes anhörige och Erfwingar, nu påståå att fåå inlössa.
Trosshult	Hogdal	
Mosstorp	Lommeland	
Bovall	Skee	

Ting den 30 september – 3 oktober 1703 i Vik – fortsättning.

Daftö Sälten Rundö	Tjärnö Skee Tjärnö	(49) S: dagh blefwo Jöns på Daftöön och Jören Ibidem således förehnte om den Saltbränning som Jören hafwer nästförledne Sommar den sendsta bönedagh till sigh tagit: att Jören Lofwade gifwa Jöns af des weed, som honom enskyllt tillhör, så mycket, som betarfwas till en Saltbränningh; och skall Jöns dertill niuta Saltpannan, att der med fåå giöra en Sältbränningh: Hwar af han emot det Saltet som Jören i Sommars becomm, skall åthniuta det Salt, som nu der af tillwärcas kan. 2do uthom dätta tillstodh Jören, att Jöns hafwer Rätt till att niuta 4 Saltbränningar dock med sin egne weed och sedan är dem emillan alt klart. 3tio altderföre, enär Jöns will desse fem Saltbrändningar giöra: då skall han om Sundagen föruth igenom 2nne gode Män, der af en skall wara en Nämbedeman, tillsägia Jören derom då han skall förpliktad wara Lembna honom Salt pannan, att giöra desse brändningar med. 4to Och skohla dee ifrån denne tijden inge Saltbränningar tillhoopa hafwa; uttan Jören måå bruuka Saltpannan den ena weekan och Jöns den andra weekan. Och den som försummar när hans weeka är att bränna Salt, må sigh sielf och Sin egen oflijt det tillskrifwa; och hafwa altderföre ingen Mackt, när den andras weeka infaller förhålla honom Saltpannan wider plickt som för anan wäldswärkan. 5to skohla Hans Simmonsson i Saltern och Hans Mickelsson på Runöön , dehla skougen på Daftöön, emillan Jören Björnsson och Jöns Pedersson effter hwardehras Rätt och proportion utj hemmanet ; på det ingen dehra, må kunna giöra den andra någon orätt, med altförmyckiet weedz huggiande utj skougen, som hijth in till warit dem emillan samfält.
Björneröd	Skee	(50) S: dag fan TingsRätten skjähligt, att Pijgan Barbro Gunnarsdotter, som nästförledne Skåårandztijdh, olagl n och uttan orsaak aflupit utur Ländzmannens Tomas Kiäppsienst, bör effter Kongel. Majj ttz publicerade tienstehions ordnings 4 punktt, ettdehra betalla till Tomas Kiäpp en ÅhrsLöön å 5 dr Smt eller och fullkombna sin tienst. Och som hon sade sigh intet äga, der med hon åhrsLönnen kunde betahla Ty befalltes brofossen föra henne till sin huusbonde utj tiensten igen. <i>Åe: Tomas Kiäpp bodde i Björneröd</i>
Daftö	Tjärnö	(51) S: dag fant TingsRätten billigt, i anledningh af 31 pten utj dommareReglerna, befrija Jöns Pedersson på Daftöön ifrån plickt, för de fälta Eeker för någon tijdh sedan, ey Långt ifrån hans huus på Daftöön; derföre Skougwacktaren Rasmus Höök honom skulld gifwet: och det till des Skougwacktaren med fullkombligare bewijs, sin tahlan emot honom gitter intyga.
	<i>Om sakören och sjättepenningen</i>	(52) S: dag Lätt Befallningsmannen Wällbetrodde Abraham Wefver, anhålla, om TingsRättens Attestatum der öfwer att pro Ao 1703 några saaköron, eller någon dehl utj siättepenningen af Gymnatij Frälsse, Cronan icke tillfallit haf:r Hwilket honom och bewilliades, blifwandes här med betygadt, att hwarken några saaköron eller något utj siättepenningen, för Kongel. Maj:tt och Cronan, dätta innewarande åhret af Gymnatij Frälsse här utij häradet fallit haf:r som med undertäcknadens namn och häradetz Sigill verificeras.

Ting den 30 september – 3 oktober 1703 i Vik – fortsättning.

Uppbudh

Uddevalla Bö Korsnäs Skär Burholmen	Skee Tjärnö Skee Tjärnö	d: 2 October insinuerade Cronones BefallningsMan Ereborne och Wällbetrodde Hr Bengt Månsson, ett af Råd= och Handelssmannen utj Uddevalla , Ereborn och Wällbetrodde Hr Arfvid Liedbergh och hans hustru Wefvika Liedbergh underskrefwet och försägladt kiöpebref, der utj de till Hr BefallningsMannen, emot en undfängin Summa penningar af 380 dr Smt, upplåta och försällia honom effterskrefne Lägenheeter, nämbl Böö i Skiee socken, Frällssehemman 1 mantahl, som åhrl n skyller 7 Tunnor Landzskyld i Körsnäs i Kiärnöö socken, Frällssehemman ett halfft mantahl, skyhller åhrligen 1 Tunna Landzskyld och utj Frällssehemmanet Skiahr i Skiee socken 2 1/2 Tunna Landzskyld, samt en underliggiande Hollma, benämbd Buurhollmen , som åhrligen Räntar 1/4 Tunna Makrill, eller 2 dr Smt, med alla bemälte hemmans Frällsse räntor, Bygssel och Frijheeter, blefwo altderföre alla berörde Lägeheeter, nu för Hr BefallningsMannen Bengt Månsson Lagl n uppbudne 1 gen
---	----------------------------------	--

Aé: Del av följande slutanteckning är skadad, varvid några bokstäver eller ord i texten är helt borta. Med ledning av texten i tidigare underskrifter fyller jag i det saknade.

Således som föreskrifwet finnes utj dhessa 6 föregående protocoll, wara agerat, tahlat och swarat, ransaakat befunnet, wittnadt sententierat och dömbdt, betygar underteknadh medh mitt nampns och Sigills undersättiande. Actum, Ao loco et tempore ut Superius.

Gudmundus Nordhbergh
(Nästan helt bortvittrat sigill)

Aé: Kommentar till anteckningen: Det finns med detta senaste protokoll sammanlagt 7 protokoll från ordinarie ting i Norrviken med hans underskrift och det blev totalt 9 protokoll från ordinarie ting, när året var till ända.

Från Ala:9

TANUM

Anno 1703 d: 5, 6 och 7 October blef Ordinarije Laga Tingh med Allmogen af Tanums härad å wahnligh
Tingsstadh Giästgifwaregården Heede-----

-----32 mål och några uppbud-----

Aé: Jag har inte skrivit av något från detta protokoll.

*Ingemar Lantz har skrivit av hela.
Se mitt gårdsregister för hans material.*

Från Göta Hovrätt Volymbeteckning hos SVAR EVIIAABA:32 kort 1-2/2 <i>Målen onummerade. Jag noterar sidnumret, där de börjar.</i>	BULLAREN o KVILLE
--	--------------------------

Anno 1703 d. 12, 13, 14, 15 och 16 October, höltz ordinarie Laga Tingh medh allmogen aff Qwille och Bullarens härader å Rättan Tingsstadh giästgifwaregården Rabbalsheedh, nerwahrande Cronones Befalldningsman welb:dfé Bengt Månsson och dhe ordinarie häraderne eedsworne och troowärdige Nämbdemen som woro.

aff Qwille häradh Gunnar Olsson i Ytterby Knuth Hansson i Dahla Erick Jonsson i Bottna Bengt Angrimsson i Leersteen Jacob Olsson i Dåfwelandh Bryngil Pedersson i Sohlin.	aff Bullarens häradh Gude Andersson i Fagerhult Assmund Knutzson i Sämb Oluf Hansson i Sundzhult Anders Hansson i Fressland Jacob Swensson i Uhlsrud Anders Olsson i Naffrstadh
---	---

----- 54 mål och några uppbud -----

UTDRAG

Sedan Tingspredijkningen war uppläsin, utlystes Tingsfreden påwahnligit sätt.

d. 13 Octobris

Bullareby Mossekasen Pinsviken Boxungeröd Skiötborudh	Naverstad Naverstad Bullarens hd Naverstad Eds sn, Dalsland	Sid 219 S.d. förekom och anklagades af Lensmannen Oluf Jönsson i Bullarens by och häradh en LöösKohna Ingrid Arfwidzdotter utj MässeKaasen ben:dh utj Naffrstadz socken, som nestförledne år wid Martins mässo tijdhen födt barn: Hwilken på effterfrågan hwem som woro hennes barnefader, hafr först gifwet skulden på en norsk Man ben:dh Halfward utj Pinswijken? , och sedan på en dragoun Anders Korsslätt ben:dh, men dhen förre sådant beneekat, dherföre Lensmannen begiärte att hon måtte tilhållas bekiänna hwem som woro dhen rätta barnefaderen, och att hon sedan effter beskaffenheeten måtte afstraffas. Och kom iämbwähl nu dragounen Korsslätt före, hwilken i förstonne wähl sade, att han woro dhen som rådt henne medh barn, men omsijdher beneekade sig medh dhenna qwinnespersoonen hafwa något att beställa: uttan sade, att han woro öffrtalter af Halfword Loobo? att sigh påtaga dhenna skulden och skall Halfword lofwat honum dherföre 8 rdr. Straxt dher effter kom löösKonans Moderbroder Anders i Buxungerudh fram, som hade medh sig pgr, til att betahla booten medh, för dragounen och kohnan: Hwilken i förstonne til dhet högsta påstodh, att han länt henne Ingridh desse penningar, som hon skulle bööta medh, för lägersmålet med dragounen, och sade sig kunna sådant medh ordh erhålla. dock omsijdher måste tillstå, att han undfätt af Halfward Loobo samma penningar, som han skulle läggia uth för dhem bäggie, nembl: dragounen och henne, så när som på 10 mark Stt dhem han henne lånt, men hennes broder Greges lofwat honum dhem igen betahla. Dragounen sade sigh på dhenna handeln ey mehr hafwa undfätt af Halfword, än ett whit montadt betzel, som kan wara wärdt medh spängar och alt 5 mark Stt; å sidlijcktonne kom denna löösKonan til bekiänneelse, och sade, att Halfword Giermundzson Loobo, hafr bruket henne utj MässeKaasen hehla året 1701, dher effter hon födt barn 1702 widh Martini tijdh: har och inrådt henne, att her? bekiänna på Halfward utj Pinswijkan och denne dragoun ehuruwähl han medh dhem intet hafr att skaffa. Sade och hon, att Halfword Loobo wehlat öffrtahla Halfward i Pinswijkan, att taga dhetta på sig, hwilken dhet och lofwadt; Men när han Halfward i Pinswijken ickie wille sådant effterkomma, hafr Halfword Loobo slagit honum utj Jacobsrödh dherföre, medh en eldebrand, som han toug utur spiselen. Lensmannen Oluf Jönsson sade, att Halfword Loobo war af honum Tings stämbder, på Kyrckiowallen i Nafwerstadh, för dhetta brätt, men han war ey
---	--	--

Norge Skramme- stad Mjölkeröd Kleva	Naverstad Tanum Tanum	Sid 234 S.d. fordrade Norrske Capit: sahl: Clavus Påfwelssons sohn Sergenten Christen Clavusson, aff Bryngel Wättleson i Skrammestadh, bewijs dheröfwer, att han betalt til Jacob Nilsson på Miölkerudh, som war sahl: Påfwel Nilssons på Klefwen broder, dhe 10 rdr, som komma skulle utj afräckningh på dhe 50 rdr, hwarföre Bryngels fader, Wättle 9 sättingar skylld utj Skrammestadh pantsatt hade, Ao 1648 d. 5 decembris. Och gaf Bryngel här på til swar, att han dhem ricktigt til förberörde Jacob Nilsson betahlat haffr: Men inga bewijs kunde han dherföre producera: -----osv Ty bliffr dhen saaken differerad til nästa Tingh, att Kyrkioheerdn wördige och wällärde Hr Peder utj Nafwerstadh, kan inkomma, och effter aflagd eedh, med hand å book, sin berättelse gjöra; sedan will TingsRätten dherom wijdare yttra
---	---------------------------------	--

Naverstad Norra Naverstad Buar Norra	Naverstad Naverstad Skee	Sid 243 S.d. pröfwade TingsRätten skiähligt, att Biörn Grimsson i Norre Nafwerstadh , bör af sin sahl. faders qwarlätenskap, förrän någon dhelning dher uppå skiee kan, 5 dr 28 /: Stt åthniuta, som han på sin sahl. faders begrafningh och jordefårdh kostadt. Des uttan har och Biörn Grimsson underhållit sin sahl. fader ifrån dhen tijdh TingsRättens domb Ao 1701 d 9 October affsaades, utj 28 weckors tijdh in til dhes han dödde; hwarföre han bör åthniuta 8 dr 4 /: Stt, effter berörda dombs anledningh, af dhes qwarlätenskap, förr än något arfskiffas kan. Hwilken Biörns præntention hans nu nerwahrande bröder, Hans och Assmund Grimssöner i Naffrstadh och swåger Ifwar Pährsson i Nordbuar i Skiee socken ickie kunde medh skiähl bestrijda, hwilket alt widh dhes effterlätne odelsjordz fördehlande och skiffande kommer att observeras.
Naverstad	Naverstad	Sid 244 S.d. kunde intet Assmund Grimsson i Naffrstadh beståås dhe 2 dr 4 /: Stt, dhem han såsom gjäld fordrade effter sahl: Grim Nilzsen dhes fader; emädan sahl. Grim dhem widh arfskiffet som stodh effter dhes sahl: hustru Marta Andersdotter, som war Assmundz moder, dhem ickie wehlat betahla eller betahlat, ehuruwähl dhe då krefde blefwo: Lefwandes? sahl. Grim då sagt, att Assmund nog bekommit hade.

51